

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije ⁽¹⁾ 1

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (EU) št. 1290/2014 z dne 4. decembra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 833/2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini in spremembi Uredbe (EU) št. 960/2014, ki spreminja Uredbo (EU) št. 833/2014 20
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1291/2014 z dne 16. julija 2014 o pogojih za klasifikacijo brez preskušanja lesnih plošč iz standarda EN 13986 ter notranjih in zunanjih oblog iz masivnega lesa iz standarda EN 14915 glede na njihovo požarno odpornost, ko se uporabljajo kot stenska in stropna obloga ⁽¹⁾ 25
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1292/2014 z dne 17. julija 2014 o pogojih za klasifikacijo brez preskušanja določenih lesenih talnih oblog brez premaza v skladu z EN 14342 glede na njihove požarne lastnosti ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1293/2014 z dne 17. julija 2014 o pogojih za klasifikacijo kovinskih profilov za notranji omet, zajetih v harmoniziranem standardu EN 13658-1, kovinskih profilov za zunanji omet, zajetih v harmoniziranem standardu EN 13658-2, ter pomožnih in dodatnih kovinskih profilov, zajetih v harmoniziranem standardu EN 14353, glede na njihovo požarno odpornost brez preskušanja ⁽¹⁾ 29
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1294/2014 z dne 4. decembra 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1238/95 glede višine prijavnne pristojbine in pristojbine za preskušanje, ki se plačujeta Uradu Skupnosti za rastlinske sorte 30
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1295/2014 z dne 4. decembra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 669/2009 o izvajanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta glede poostrenega uradnega nadzora pri uvozu nekatere krme in nekaterih živil neživalskega izvora ⁽¹⁾ 33
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1296/2014 z dne 4. decembra 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 41

DIREKTIVE

- ★ Izvedbena direktiva Komisije 2014/105/EU z dne 4. decembra 2014 o spremembi direktiv 2003/90/ES in 2003/91/ES o določitvi izvedbenih ukrepov za člen 7 Direktive Sveta 2002/53/ES oz. člen 7 Direktive Sveta 2002/55/ES glede lastnosti, ki morajo biti zajete kot minimum pri preskušanju, in minimalnih pogojev za preskušanje nekaterih sort kmetijskih rastlin in zelenjadnic ⁽¹⁾ 44

SKLEPI

2014/871/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 1. decembra 2014 o stališču, ki ga zavzame Evropska unija na osmem zasedanju Konference pogodbenic glede predloga za spremembo Priloge I h Konvenciji o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč 50
- ★ Sklep Sveta 2014/872/SZVP z dne 4. decembra 2014 o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini, in Sklepa 2014/659/SZVP o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP 58

2014/873/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 3. decembra 2014 o razveljavitvi Odločbe 2002/249/ES o nekaterih zaščitnih ukrepih v zvezi z nekaterimi ribiškimi proizvodi in proizvodi iz ribogojstva, namenjenimi za prehrano ljudi in uvoženimi iz Mjanmara (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 9057) ⁽¹⁾ 61

2014/874/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 3. decembra 2014 o spremembi Odločbe 2008/866/ES o nujnih ukrepih za začasno prekinitev uvoza iz Peruja nekaterih živih školjk za prehrano ljudi glede obdobja njene uporabe (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 9113) ⁽¹⁾ 63

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

2014/875/EU:

- ★ **Izvedbeni sklep Komisije z dne 4. decembra 2014 o objavi sklicevanj na standard EN 15649-2:2009+A2:2013 za plavajoče pripomočke za prosti čas, ki se uporabljajo na vodi in v njej, in standard EN 957-6:2010+A1:2014 za nepremično opremo za vadbo v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ 65**
-

Popravki

- ★ **Popravek Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014) 67**

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/104/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. novembra 2014

o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 103 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člena 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) spadata na področje javnega reda in bi ju bilo treba učinkovito uporabljati po vsej Uniji, da se zagotovi neizkrivljena konkurenca na notranjem trgu.
- (2) Izvajanje členov 101 in 102 PDEU v javnem interesu zagotavlja Komisija v okviru pristojnosti, podeljenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2003 ⁽³⁾. Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009 sta člena 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti postala člena 101 in 102 PDEU, njuna vsebina pa ostaja enaka. Izvajanje v javnem interesu zagotavljajo tudi nacionalni organi, pristojni za konkurenco, ki lahko izdajo odločbe, navedene v členu 5 Uredbe (ES) št. 1/2003. V skladu z navedeno uredbo bi bilo treba državam članicam omogočiti imenovanje upravnih in sodnih organov, pristojnih za uporabo členov 101 in 102 PDEU v javnem interesu ter za izvajanje različnih nalog, ki so v skladu z navedeno uredbo podeljene organom, pristojnim za konkurenco.
- (3) Člena 101 in 102 PDEU imata neposredni učinek v razmerjih med posamezniki ter zadevnim posameznikom podeljujeta pravice in nalagata obveznosti, katerih spoštovanje morajo zagotoviti nacionalna sodišča. Nacionalna sodišča imajo zato enako pomembno vlogo pri uporabi pravil konkurence (izvajanje v zasebnem interesu). Ko odločajo v sporih med posamezniki, varujejo subjektivne pravice iz prava Unije, na primer z dodelitvijo odškodnine žrtvam kršitev. Za zagotovitev polne učinkovitosti členov 101 in 102 PDEU ter zlasti dejanskega učinka prepovedi iz navedenih členov je nujno, da lahko pred nacionalnimi sodišči vsakdo – bodisi posameznik, vključno

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 83.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. novembra 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

s potrošniki in podjetji, bodisi javni organ – zahteva odškodnino za škodo, ki mu je bila povzročena s kršitvijo navedenih določb. Pravica do odškodnine po pravu Unije se na enak način uporablja za kršitve členov 101 in 102 PDEU, ki jih zagrešijo javna podjetja in podjetja, katerim so države članice podelile posebne ali izključne pravice v smislu člena 106 PDEU.

- (4) Pravica, ki izhaja iz prava Unije, do odškodnine za škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava Unije in nacionalnega konkurenčnega prava, zahteva, da ima vsaka država članica procesna pravila, ki zagotavljajo učinkovito uveljavljanje navedene pravice. Potreba po učinkovitih procesnih pravnih sredstvih izhaja tudi iz pravice do učinkovitega sodnega varstva, kakor je določena v drugem pododstavku člena 19(1) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in v prvem odstavku člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Države članice bi morale zagotoviti učinkovito pravno varstvo na področjih, ki jih ureja pravo Unije.
- (5) Odškodninske tožbe so le en element učinkovitega sistema izvajanja kršitev konkurenčnega prava v zasebnem interesu, dopolnjujejo pa jih druga pravna sredstva, kot so sporazumno reševanje sporov in odločbe o izvajanju v javnem interesu, ki spodbujajo stranke, da zagotovijo odškodnino.
- (6) Za zagotovitev učinkovitih tožb na izvajanje v zasebnem interesu na podlagi civilnega prava in učinkovitega izvajanja v javnem interesu organov, pristojnih za konkurenco, morata obe orodji součinkovati, da se zagotovi čim večja učinkovitost pravil o konkurenci. Na skladen način je treba urediti način usklajevanja obeh oblik izvrševanja, na primer z ureditvijo dostopa do dokumentov, s katerimi razpolagajo organi, pristojni za konkurenco. S takšnim usklajevanjem na ravni Unije se bo mogoče izogniti tudi raznolikosti veljavnih pravil, ki bi lahko ogrozila pravilno delovanje notranjega trga.
- (7) V skladu s členom 26(2) PDEU notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. Med pravili, ki v državah članicah urejajo postopke z odškodninskimi tožbami zaradi kršitve konkurenčnega prava Unije ali nacionalnega konkurenčnega prava, so opazne razlike. Te razlike so vzrok za negotovost glede pogojev, pod katerimi lahko oškodovanci uveljavljajo pravico do odškodnine, ki izhaja iz PDEU, vplivajo pa tudi na dejansko učinkovitost takšne pravice. Ker oškodovanci za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov pogosto izberejo sodišče v državi članici, v kateri prebivajo ali imajo sedež, razlike v nacionalnih pravilih ustvarjajo neenake pogoje glede postopkov z odškodninskimi tožbami in lahko vplivajo na konkurenco na trgih, na katerih poslujejo tako oškodovanci kot podjetja kršitelji.
- (8) Za podjetja, ki so ustanovljena in poslujejo v različnih državah članicah, veljajo različna procesna pravila, ki pomembno vplivajo na obseg, v katerem lahko ta podjetja odgovarjajo za kršitve konkurenčnega prava. Posledica tega neenakega uveljavljanja pravice do odškodnine iz prava Unije je lahko konkurenčna prednost za nekatera podjetja, ki so kršila člen 101 ali 102 PDEU, in tudi odvratanje od uveljavljanja pravic do ustanavljanja ter prostega pretoka blaga ali opravljanja storitev v tistih državah članicah, v katerih se pravica do odškodnine učinkoviteje uveljavlja. Ker lahko razlike v režimih odgovornosti, ki se uporabljajo v državah članicah negativno vplivajo na konkurenco, pa tudi na pravilno delovanje notranjega trga, je primerno, da ta direktiva temelji na dvojni pravni podlagi, in sicer na členih 103 in 114 PDEU.
- (9) Ob upoštevanju, da so velike kršitve konkurenčnega prava pogosto čezmejne narave, je treba zagotovi enakopravnejše konkurenčne pogoje podjetjem, ki poslujejo na notranjem trgu, in izboljšati pogoje za potrošnike v zvezi z uveljavljanjem pravic, ki izhajajo iz notranjega trga. Treba je povečati pravno varnost in zmanjšati razlike med državami članicami, kar zadeva nacionalna pravila, ki urejajo postopke z odškodninskimi tožbami zaradi kršitev konkurenčnega prava Unije in nacionalnega konkurenčnega prava, kadar se ta izvaja vzporedno s konkurenčnim pravom Unije. Zbližanje teh pravil bo pripomoglo k preprečevanju večanja razlik med pravili držav članic, ki urejajo postopke z odškodninskimi tožbami v konkurenčnih zadevah.
- (10) Člen 3(1) Uredbe (ES) št. 1/2003 določa, da „kadar organi, pristojni za konkurenco v državah članicah, ali nacionalna sodišča uporabljajo nacionalno zakonodajo o konkurenci za sporazume, sklepe podjetniških združenj ali za usklajena ravnanja v smislu člena [101(1) PDEU], ki lahko vplivajo na trgovanje med državami članicami v smislu navedene določbe, uporabljajo za te sporazume, sklepe ali usklajena ravnanja tudi člen [101 PDEU]. Kadar organi, pristojni za konkurenco v državah članicah, ali nacionalna sodišča uporabljajo nacionalno zakonodajo o konkurenci za zlorabo, ki je prepovedana s členom [102 PDEU], uporabljajo tudi člen [102 PDEU]“. Zaradi pravilnega delovanja notranjega trga ter večje pravne varnosti in enakopravnejših konkurenčnih pogojev za podjetja in potrošnike je primerno, da se področje uporabe te direktive razširi na postopke z odškodninskimi tožbami zaradi kršitev nacionalnega konkurenčnega prava, kadar se uporablja v skladu s členom 3(1) Uredbe (ES) št. 1/2003. Uporaba različnih pravil o civilni odgovornosti v zvezi s kršitvami člena 101 ali 102 PDEU ter v zvezi s kršitvami pravil nacionalnega konkurenčnega prava, ki jih je treba uporabiti v istih zadevah vzporedno s konkurenčnim

pravom Unije, bi sicer negativno vplivala na položaj tožnikov v isti zadevi in obseg njihovih zahtevkov ter bi ovirala pravilno delovanje notranjega trga. Ta direktiva ne bi smela vplivati na odškodninske tožbe zaradi kršitev nacionalnega konkurenčnega prava, ki ne vpliva na trgovino med državami članicami v smislu člena 101 ali 102 PDEU.

- (11) Kadar ne obstaja pravo Unije, odškodninske tožbe urejajo nacionalna pravila in postopki držav članic. Iz sodne prakse Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) izhaja, da lahko vsakdo zahteva odškodnino za škodo, ki jo je utrpel, če obstaja vzročna zveza med takšno škodo in kršitvijo konkurenčnega prava. Vsa nacionalna pravila, ki urejajo uveljavljanje pravice do odškodnine za škodo, povzročeno s kršitvijo člena 101 ali 102 PDEU, vključno s pravili v zvezi z vidiki, ki jih ta direktiva ne obravnava, kot je pojem vzročne zveze med kršitvijo in škodo, morajo upoštevati načeli učinkovitosti in enakovrednosti. To pomeni, da jih ne bi smeli oblikovati ali uporabljati na način, ki pretirano otežuje ali dejansko onemogoča uveljavljanje pravice do nadomestila, zagotovljene s PDEU ali na način, ki je manj ugoden kot pravila, ki se uporabljajo za podobne nacionalne tožbe. Kadar države članice v nacionalnem pravu določijo druge pogoje za odškodnino, kot so odgovornost, ustreznost ali krivda, bi morale imeti možnost ohraniti te pogoje, če so skladni s sodno prakso Sodišča, načeloma učinkovitosti in enakovrednosti ter to direktivo.
- (12) Ta direktiva je del pravnega reda Unije v zvezi s pravico do odškodnine za škodo, povzročeno s kršitvami konkurenčnega prava Unije, zlasti glede vrnitve v prejšnje stanje in opredelitve škode, kakor sta opredeljeni v sodni praksi Sodišča, ter vnaprej ne omejuje nadaljnega razvoja pravnega reda Unije na tem področju. Vsakdo, ki je utrpel škodo, povzročeno s takšno kršitvijo, lahko zahteva odškodnino za dejansko izgubo (*damnum emergens*) in dobiček, za katerega je bila ta oseba prikrajšana (izgubljeni dobiček ali *lucrum cessans*), ter plačilo obresti, ne glede na to, ali so te kategorije v nacionalnem pravu opredeljene ločeno ali skupaj. Plačilo obresti je bistveni del odškodnine za povračilo nastale škode, ob upoštevanju pretečenega časa, pri čemer bi ga bilo treba plačati od nastanka škode do dejanskega plačila odškodnine, brez poseganja v opredelitev kot izravnalne ali zamudne obresti v nacionalnem pravu in v vprašanje, ali se pretečeni čas upošteva kot ločena kategorija (obresti) ali kot sestavni del dejanske izgube ali izgubljenega dobička. Pravila, ki se uporabljajo v ta namen, določijo države članice.
- (13) Pravica do odškodnine se priznava vsaki fizični ali pravni osebi – kot so potrošniki, podjetja in javni organi – ne glede na obstoj neposrednega pogodbenega razmerja s podjetjem kršiteljem in ne glede na to, ali je kršitev pred tem že ugotovil organ, pristojen za konkurenco. Ta direktiva državam članicam ne bi smela nalagati obveznosti, da uvedejo mehanizme kolektivnih pravnih sredstev za izvajanje členov 101 in 102 PDEU. Brez poseganja v odškodnino za izgubljeno priložnost popolna odškodnina na podlagi te direktive ne bi smela privedi do čezmerne odškodnine prek kazenskih odškodnin, večkratnih zneskov odškodnin ali drugih vrst odškodnin.
- (14) Za odškodninske tožbe za kršitev konkurenčnega prava Unije ali nacionalnega konkurenčnega prava je običajno potrebna večplastna analiza dejanskega stanja in ekonomskih dejavnikov. Z dokazi, potrebnimi za dokazovanje odškodninskega zahtevka, pogosto razpolagajo izključno nasprotna stranka ali tretje osebe ter zato niso zadosti znani ali dostopni tožniku. V takšnih okoliščinah lahko stroge pravne zahteve, da tožnik ob vložitvi tožbe podrobno izkaže vsa dejstva zadeve in predloži natančno določene dokaze v podporo tem dejstvom, neupravičeno ovirajo učinkovito uveljavljanje pravice do odškodnine, ki jo zagotavlja PDEU.
- (15) Dokazovanje je pomemben element, kar zadeva vložitev odškodninskih tožb zaradi kršitve konkurenčnega prava Unije ali nacionalnega konkurenčnega prava. Vendar pa je za postopke v zvezi s kršitvijo konkurenčnega prava značilna asimetrija informacij, zato je primerno zagotoviti, da se tožnikom podeli pravica do zagotovitve razkritja dokazov, povezanih z njihovim zahtevkom, ne da bi morali podrobno navesti vsak posamezni dokaz. Za zagotovitev enakopravnosti strank bi morala biti ta sredstva na voljo tudi tožencem v postopkih z odškodninskimi tožbami, da lahko zahtevajo razkritje dokazov zadevnih tožnikov. Nacionalnim sodiščem bi moralo biti omogočeno, da odredijo tudi razkritje dokazov tretjih oseb, vključno z javnimi organi. Kadar želi nacionalno sodišče odrediti razkritje dokazov Komisije, se uporabljata načelo iz člena 4(3) PEU o lojalnem sodelovanju med Unijo in državami članicami ter člen 15(1) Uredbe (ES) št. 1/2003, kar zadeva zaprosila za informacije. Kadar nacionalna sodišča javnim organom odredijo, naj razkrijejo dokaze, se uporabljajo načela pravnega in upravnega sodelovanja iz prava Unije ali nacionalnega prava.

- (16) Nacionalna sodišča bi morala imeti možnost, da pod njihovim strogim nadzorom, zlasti kar zadeva nujnost in sorazmernost ukrepov razkritja, na zahtevo stranke odredijo razkritje natančno določenih dokazov ali vrst dokazov. Iz zahteve po sorazmernosti izhaja, da je razkritje možno zahtevati le, ko je tožnik na podlagi dejstev, ki so mu dostopna pod razumnimi pogoji, verjetno izkazal, da je utrpel škodo, ki jo je povzročil toženec. Kadar je namen zahtevka za razkritje pridobiti določeno vrsto dokazov, bi morali to vrsto dokazov opredeliti z navedbo skupnih značilnosti njenih sestavnih delov, kot so narava, predmet ali vsebina dokumentov, katerih razkritje se zahteva, čas njihovega nastanka ali druga merila, če so dokazi, ki spadajo v to vrsto dokazov, relevantni v smislu te direktive. Takšne vrste dokazov bi bilo treba opredeliti kar najbolj natančno in podrobno na podlagi dejstev, dostopnih pod razumnimi pogoji.
- (17) Kadar sodišče ene države članice zahteva od pristojnega sodišča druge države članice, da pridobi dokaze, ali zahteva, da se dokazi neposredno pridobijo v drugi državi članici, se uporabijo določbe Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (18) Čeprav bi morali biti ustrezni dokazi, ki vsebujejo poslovne skrivnosti ali sicer zaupne informacije, v postopkih z odškodninskimi tožbami načeloma na voljo, pa je treba takšne zaupne informacije ustrezno zaščititi. Nacionalnim sodiščem bi morala biti zato na voljo vrsta ukrepov za zaščito takšnih zaupnih informacij pred razkritjem v postopku. Ti ukrepi bi lahko vključevali možnost prilagoditve občutljivih delov dokumentov, zaslišanj za zaprtimi vrati, ki omejujejo krog oseb, upravičenih prisostvovati razkritju dokazov, in navodila izvedencem za pripravo povzetkov informacij v zgoščeni ali sicer nezaupni obliki. Vendar pa ukrepi za varstvo poslovnih skrivnosti in drugih zaupnih podatkov ne bi smeli ovirati uveljavljanja pravice do nadomestila.
- (19) Ta direktiva ne vpliva na možnost uveljavljanja pravnih sredstev v skladu s pravom države članice zoper odredbo o razkritju niti na pogoje za uporabo teh pravnih sredstev.
- (20) Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ureja dostop javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z namenom zagotoviti javnosti pravico do čim širšega dostopa do dokumentov teh institucij. Za to pravico sicer veljajo nekatere omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa. To pomeni, da sistem izjem iz člena 4 navedene uredbe temelji na uravnoteženosti nasprotujočih si interesov v dani situaciji, in sicer najprej interesa, ki bi ga zbudilo razkritje zadevnih dokumentov, zatem pa še interesa, ki bi ga tako razkritje ogrozilo. Ta direktiva ne bi smela posegati v tovrstna pravila in prakse iz Uredbe (ES) št. 1049/2001.
- (21) Da bi lahko Komisija in nacionalni organi, pristojni za konkurenco, učinkovito in dosledno uporabljali člena 101 in 102 PDEU, je potreben enoten pristop na ravni Unije glede razkritja dokazov, ki so del spisa organa, pristojnega za konkurenco. Razkritje dokazov ne bi smelo neupravičeno ovirati učinkovitosti organov, pristojnih za konkurenco, pri izvajanju konkurenčnega prava. Ta direktiva ne zajema razkritja notranjih dokumentov organov, pristojnih za konkurenco, ali korespondence med temi organi.
- (22) Zaradi zagotovitve učinkovitega varstva pravice do odškodnine ni treba, da se tožniku razkrijejo vsi dokumenti, povezani s postopkom na podlagi člena 101 ali 102 PDEU, samo na podlagi njegove namere vložiti odškodninske tožbe, saj je malo verjetno, da bi morala odškodninska tožba temeljiti na vseh dokazih v spisu v zvezi s temi postopki.
- (23) Zahtevo po sorazmernosti bi bilo treba skrbno oceniti tudi takrat, kadar bi razkritje pomenilo vpogled v preiskovalno strategijo organa, pristojnega za konkurenco, ker bi razkrilo, kateri dokumenti so del spisa, ali kadar bi negativno vplivalo na način sodelovanja podjetij z organi, pristojnimi za konkurenco. Posebno pozornost bi bilo treba posvetiti preprečevanju iskanja na slepo, tj. vsesplošnemu iskanju ali preširokemu iskanju informacij, ki po vsej verjetnosti niso pomembne za stranke v postopku. Zahtevki za razkritje zato ne bi smeli veljati za sorazmerne, kadar se sklicujejo na splošno razkritje dokumentov iz spisa organa, pristojnega za konkurenco, v zvezi z določeno zadevo ali dokumentov, ki jih predloži stranka v določeni zadevi. Zahtevki za tako obsežno razkritje tudi ne bi bili združljivi z dolžnostjo vložnika zahtevka, da kar najbolj natančno in podrobno opredeli posamezne dokaze ali vrste dokazov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

- (24) Ta direktiva ne vpliva na pravico sodišč, ki lahko v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom obravnavajo interes učinkovitega izvajanja konkurenčnega prava v javnem interesu v primeru odredbe razkritja katere koli vrste dokazov, razen izjav zaradi prizanesljivosti in vlog za poravnavo.
- (25) Za razkritja, ki bi, če bi bila odobrena, neupravičeno posegla v tekočo preiskavo organa, pristojnega za konkurenco, v zvezi s kršitvijo konkurenčnega prava Unije ali nacionalnega konkurenčnega prava, bi bilo treba uporabiti izjemo. Informacije, ki jih je pripravil in strankam v postopku poslal organ, pristojen za konkurenco, v postopku izvajanja konkurenčnega prava Unije ali nacionalnega konkurenčnega prava (kot je obvestilo o nasprotovanju) oziroma jih je pripravila stranka v takšnem postopku (kot so odgovori na zahteve organa, pristojnega za konkurenco, po informacijah ali izjave prič), bi se smele v postopkih z odškodninskimi tožbami torej razkriti šele po tem, ko organ, pristojen za konkurenco, konča svoj postopek, na primer s sprejetjem odločbe na podlagi člena 5 ali poglavja III Uredbe (ES) št. 1/2003, razen odločb o začasnih ukrepih.
- (26) Programi prizanesljivosti in poravnalni postopki so pomemben instrument izvajanja konkurenčnega prava Unije v javnem interesu, saj prispevajo k odkrivanju in učinkovitemu pregonu najhujših kršitev konkurenčnega prava ter nalaganju kazni zanje. Ker poleg tega številne odločbe organov, pristojnih za konkurenco, v kartelnih zadevah temeljijo na prijavi zaradi prizanesljivosti, odškodninske tožbe v kartelnih zadevah pa običajno izvirajo iz teh odločb, so programi prizanesljivosti prav tako pomembni za uspešne odškodninske tožbe v kartelnih zadevah. Podjetja se lahko odvrnejo od sodelovanja z organi, pristojnimi za konkurenco v okviru programov prizanesljivosti in poravnalnih postopkov, če bi bile razkrite samoobtoževalne izjave, kot so izjave zaradi prizanesljivosti in vloge za poravnavo, ki se pripravijo zgolj zaradi sodelovanja z organi, pristojnimi za konkurenco. Takšno razkritje bi lahko sodelujoča podjetja ali njihovo vodstveno osebje izpostavilo civilni ali kazenski odgovornosti pod pogoji, ki so težji kot pogoji sokršiteljev, ki ne sodelujejo z organi, pristojnimi za konkurenco. Da bi zagotovili nadaljnjo pripravljenost podjetij, da prostovoljno stopijo v stik z organi, pristojnimi za konkurenco, ter jim predložijo izjave zaradi prizanesljivosti ali vloge za poravnavo, bi bilo treba takšne dokumente izvzeti iz odredbe o razkritju dokazov. Navedeno odstopanje bi bilo treba uporabiti tudi za dobesedne navedbe iz izjave zaradi prizanesljivosti ali vloge za poravnavo, ki so vključeni v druge dokumente. Omejitve razkritja dokazov ne bi smele preprečevati organom, pristojnim za konkurenco, da objavijo svoje odločitve v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom. Za zagotovitev, da to izvzetje ne posega neupravičeno v pravico oškodovancev do odškodnine, bi moralo biti omejeno na navedene prostovoljne in samoobtoževalne izjave zaradi prizanesljivosti in vloge za poravnavo.
- (27) Pravila iz te direktive o razkritju dokumentov, razen izjav o prizanesljivosti in vlog za poravnavo, zagotavljajo, da imajo oškodovanci vseeno dovolj drugih možnosti za pridobitev dostopa do ustreznih dokazov, ki jih potrebujejo za pripravo odškodninske tožbe. Nacionalnim sodiščem bi bilo treba na zahtevo tožnika omogočiti dostop do dokumentov, za katere se uveljavlja izjema, da se ugotovi, da njihova vsebina ne presega opredelitev izjav prizanesljivosti in vlog za poravnavo iz te direktive. Vsakršna vsebina, ki presega ti dve opredelitvi, bi se smela razkriti pod ustreznimi pogoji.
- (28) Nacionalna sodišča bi morala imeti možnost, da kadar koli v okviru odškodninske tožbe odredijo razkritje dokazov, ki obstajajo neodvisno od postopka organa, pristojnega za konkurenco („predhodne informacije“).
- (29) Organ, pristojen za konkurenco, bi moral razkritje dokazov odrediti le, ko jih ni mogoče pod razumnimi pogoji pridobiti od druge stranke ali tretje osebe.
- (30) V skladu s členom 15(3) Uredbe (ES) št. 1/2003 lahko organi, pristojni za konkurenco, na lastno pobudo nacionalnim sodiščem pisno predložijo pripombe o vprašanjih glede uporabe člena 101 ali 102 PDEU. Zaradi ohranitve prispevka izvajanja v javnem interesu k uporabi navedenih členov bi morali imeti organi, pristojni za konkurenco, tudi možnost, da na lastno pobudo nacionalnemu sodišču predložijo pripombe za namene ocene sorazmernosti razkritja dokazov, vključenih v spis organa, ob upoštevanju učinka, ki bi ga takšno razkritje lahko imelo na učinkovitost izvajanja konkurenčnega prava v javnem interesu. Države članice bi morale imeti možnost, da vzpostavijo sistem, v skladu s katerim se organ, pristojen za konkurenco, obvesti o zahtevkih za razkritje informacij, če je oseba, ki zahteva razkritje, ali oseba, od katere se razkritje zahteva, vpletena v preiskavo organa, pristojnega za konkurenco, glede domnevne kršitve, ne da bi to posegalo v nacionalno pravo o postopkih *ex parte*.

- (31) Vsaka fizična ali pravna oseba, ki pridobi dokaze z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, bi lahko te dokaze uporabila za namene odškodninske tožbe, katere stranka je. Takšno uporabo bi bilo treba dovoliti tudi fizični ali pravni osebi, ki je pravni naslednik pravic in obveznosti stranke, vključno prek pravnega nasledstva zahtevka stranke. Kadar je dokaz pridobila pravna oseba iz skupine podjetij, ki za namene uporabe členov 101 in 102 PDEU pomeni eno podjetje, bi se morala uporaba takšnega dokaza dovoliti tudi drugim pravnim osebam iz istega podjetja.
- (32) Vendar pa uporaba dokazov, pridobljenih z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, ne bi smela neupravičeno omejevati učinkovitega izvrševanja konkurenčnega prava s strani organa, pristojnega za konkurenco. Da se zagotovi spoštovanje omejitev razkritja iz te direktive, bi bilo treba uporabo dokazov, kot so navedeni v uvodnih izjavah 24 in 25, ki so pridobljeni izključno z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, omejiti na podlagi istih okoliščin. Omejitve bi morale bodisi veljati za nedopustne v odškodninskih tožbah ali biti drugače zaščitene z veljavnimi nacionalnimi pravili, da se zagotovi poln učinek omejitev razkritja teh vrst dokazov. Poleg tega dokazi, pridobljeni od organa, pristojnega za konkurenco, ne bi smeli postati predmet pravnega prometa. Možnost uporabe dokazov, ki so bili pridobljeni izključno z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, bi zato morala biti omejena na fizično ali pravno osebo, ki ji je bil prvotno odobren dostop, in na njene pravne naslednike. Vendar pa ta omejitev izogibanja izmenjave dokazov nacionalnemu sodišču ne preprečuje, da bi odredilo razkritje takšnih dokazov pod pogoji iz te direktive.
- (33) Vložitev odškodninskega zahtevka ali začetek preiskave organa, pristojnega za konkurenco, predstavlja tveganje, da bi lahko zadevne osebe uničijo ali skrijejo dokaze, ki jih oškodovanec potrebuje za utemeljitev odškodninskega zahtevka. Da bi preprečili uničenje relevantnih dokazov in zagotovili izvrševanje sodnih odredb o razkritju, bi morala imeti nacionalna sodišča možnost naložiti dovolj odvračilne kazni. Kar zadeva stranke v postopku, je lahko posebej učinkovita kazen, s katero se je mogoče izogniti zamudam v postopku, možnost sprejetja odločitve v škodo strank v postopku z odškodninsko tožbo. Na voljo bi morale biti tudi kazni za neizpolnjevanje obveznosti varovanja zaupnih podatkov in za zlorabo podatkov, pridobljenih z razkritjem. Podobno bi morale biti kazni na voljo tudi, če se informacije, pridobljene z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, zlorabijo v postopku z odškodninsko tožbo.
- (34) Da bi lahko Komisija in nacionalni organi, pristojni za konkurenco, zagotovili učinkovito in dosledno uporabo člena 101 in 102 PDEU, je potreben skupen pristop na ravni Unije glede učinka pravnomočnih odločb nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, v zvezi s kršitvami na nadaljnje odškodninske tožbe. Takšne odločbe se sprejmejo šele potem, ko je bila Komisija obveščena o predvideni odločbi ali – če odločbe ni – o vseh drugih dokumentih, ki nakazujejo predvideni razvoj postopka v skladu s členom 11(4) Uredbe (ES) št. 1/2003, ter če Komisija z začetkom postopka v skladu s členom 11(6) navedene uredbe ni razbremenila nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco. V ta namen bi morala Komisija zagotoviti dosledno uporabo konkurenčnega prava Unije, tako da bi na dvostranski ravni in v okviru Evropske mreže za konkurenco zagotovila smernice nacionalnim organom, pristojnim za konkurenco. Zaradi krepitve pravne varnosti, izogibanja nedoslednosti pri uporabi členov 101 in 102 PDEU, povečanja uspešnosti in procesne učinkovitosti odškodninskih tožb ter krepitve delovanja notranjega trga za podjetja in potrošnike ugotovitve o kršitvi člena 101 ali 102 PDEU iz pravnomočne odločbe nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča ne bi smelo biti mogoče znova izpodbijati v poznejših odškodninskih tožbah. Takšna ugotovitev bi zato morala veljati za neovrgljivo dokazano v odškodninskih tožbah, vloženih v državi članici nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča, ki obravnava to kršitev. Vendar bi moral učinek ugotovitve zajemati le naravo kršitve ter njen vsebinski, osebni, časovni in geografski obseg, kot ga je ugotovil organ, pristojen za konkurenco, ali pritožbeno sodišče pri izvajanju sodne pristojnosti. Kadar je bilo v odločbi ugotovljeno, da so bile kršene določbe nacionalnega konkurenčnega prava, kadar se konkurenčno pravo Unije in nacionalno konkurenčno pravo vzporedno uporabljata v isti zadevi, bi moralo veljati, da je ta kršitev tudi neovrgljivo dokazana.
- (35) Kadar je odškodninska tožba vložena v državi članici, ki ni država članica nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča, ki je ugotovilo kršitev člena 101 ali 102 PDEU, na katero se tožba nanaša, bi bilo treba dovoliti, da se takšna ugotovitev v pravnomočni odločbi nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča, predloži nacionalnemu sodišču vsaj kot dokaz *prima facie*, da je bilo kršeno konkurenčno pravo. Po potrebi se ugotovitev lahko oceni skupaj z drugim gradivom, ki ga stranki predložita. Učinek odločb nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, in pritožbenih sodišč, s katerimi se ugotovi kršitev pravic konkurence, ne posega v pravice in obveznosti nacionalnih sodišč iz člena 267 PDEU.

- (36) Nacionalna pravila o nastopu, teku, pretrganju ali prekinitvi zastaranja ne bi smela neupravičeno ovirati vlaganja odškodninskih tožb. To je zlasti pomembno v primeru tožb, vloženih na podlagi ugotovitve organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča o kršitvi. Zato bi moralo biti še vedno mogoče vložiti odškodninsko tožbo po koncu postopka organa, pristojnega za konkurenco, zaradi izvajanja nacionalnega konkurenčnega prava ali konkurenčnega prava Unije. Zastaranje ne bi smelo začeti teči pred prenehanjem kršitve in pred tem, ko se tožnik seznanjati ali pa se lahko razumno pričakuje, da je seznanjen z ravnanjem, ki pomeni kršitev, dejstvom, da je kršitev tožniku povzročila škodo in identiteto kršitelja. Države članice bi morale imeti možnost, da ohranijo ali uvedejo absolutno zastaranje, ki je splošno veljavno, če tek takšnih absolutnih zastaranj dejansko ne onemogoči uveljavljanja pravice do popolne odškodnine ali ga pretirano oteži.
- (37) Kadar več podjetij skupaj krši pravila o konkurenci, kot v primeru kartela, je primerno, da se določi solidarna odgovornost teh sokršiteljev za vso škodo, ki jo je povzročila kršitev. Sokršitelj, ki plača več, kot znaša njegov delež v škodi, bi moral imeti pravico zahtevati, da mu drugi sokršitelji povrnejo presežek prispevka. Določitev takšnega deleža kot relativne odgovornosti zadevnega kršitelja in relevantnih meril, kot so prihodki, tržni delež ali vloga v kartelu, ureja veljavno nacionalno pravo, ob upoštevanju načel učinkovitosti in enakovrednosti.
- (38) Podjetja, ki sodelujejo z organi, pristojnimi za konkurenco, v okviru programa prizanesljivosti, imajo ključno vlogo pri odkrivanju kršitev skrivnih kartelov in pri zaustavljanju takšnih kršitev, s čimer se pogosto ublaži škoda, ki bi jo lahko povzročilo nadaljnje izvajanje kršitve. Zato je primerno uvesti določbo za podjetja, ki jim je organ, pristojen za konkurenco, v okviru programa prizanesljivosti priznal imuniteto pred globami, da se zaščitijo pred neupravičeno izpostavljenostjo odškodninskim zahtevkom, pri tem pa se upošteva, da odločba organa, pristojnega za konkurenco, o obstoju kršitve lahko postane pravnomočna za osebo z imuniteto, preden postane pravnomočna za druga podjetja, ki jim imuniteta ni bila priznana, kar pomeni, da je oseba z imuniteto lahko prednostno obravnavana v pravnem postopku. Zato je primerno, da je oseba z imuniteto načeloma oproščena solidarne odgovornosti za celotno škodo in da prispevek z ozirom na prispevke sokršiteljev ne preseže zneska škode, ki jo je povzročila svojim neposrednim ali posrednim kupcem oziroma, v primeru nakupnega kartela, svojim neposrednim ali posrednim dobaviteljem. Če je kartel povzročil škodo le tretjim osebam, ki niso stranke oziroma dobavitelji kršitelja, prispevek osebe z imuniteto ne bi smel preseči njene relativne odgovornosti za škodo, ki jo je povzročil kartel. Ta delež bi bilo treba določiti v skladu z istimi pravili, kot se uporabljajo za določitev prispevkov kršiteljev. Oseba z imuniteto bi morala ostati v celoti odgovorna za škodo oškodovancem, ki niso njeni neposredni ali posredni kupci ali dobavitelji, le, kadar ti ne morejo pridobiti popolne odškodnine od drugih kršiteljev.
- (39) Škoda v obliki dejanske izgube je lahko posledica razlike med dejansko plačano ceno in ceno, ki bi bila plačana, če kršitve ne bi bilo. Če je oškodovanec zmanjšal svojo dejansko izgubo tako, da jo je delno ali v celoti prenesel naprej na lastne kupce, nadalje prenesena izguba ne pomeni več škode, za katero je stranka, ki jo je prenesla naprej, upravičena do odškodnine. Zato je načeloma primerno, da se kršitelju dovoli uveljavljanje nadaljnega prenosa dejanske izgube kot ugovora zoper odškodninski zahtevek. Primerno je določiti obveznost kršitelja, da pri uveljavljanju ugovora nadaljnega prenosa izkaže obstoj in obseg povečanih stroškov, ki so bili preneseni naprej. To dokazno breme ne bi smelo vplivati na možnost kršitelja, da uporabi dokaze, ki niso dokazi, s katerimi razpolaga, tj. na primer dokaze, že pridobljene v okviru postopka, ali dokaze, s katerimi razpolagajo druge stranke ali tretje osebe.
- (40) Kadar nadaljnji prenos povzroči manjšo prodajo in s tem škodo v obliki izgubljenega dobička, to ne bi smelo vplivati na pravico do zahteve za odškodnino zaradi takšne izgube dobička.
- (41) Glede na pogoje poslovanja podjetij je lahko trgovinska praksa taka, da se povečanja cene prenašajo po dobavni verigi naprej. Potrošniki ali podjetja, na katere je bila na ta način prenesena dejanska izguba, so utrpeli škodo, ki je bila povzročena s kršitvijo konkurenčnega prava Unije ali nacionalnega konkurenčnega prava. Čeprav bi navedeno škodo moral povrniti kršitelj, pa je lahko potrošnikom ali podjetjem, ki od kršitelja niso kupili ničesar, še zlasti težko dokazati obseg takšne škode. Zato je primerno zagotoviti, da v primeru, ko je obstoj odškodninskega zahtevka ali zneska za škodo, ki se dodeli, odvisen od tega, ali in v kakšnem obsegu so se povečani stroški, ki jih je plačal neposredni kupec kršitelja, prenesli na posrednega kupca, velja, da je posredni kupec predložil dokaz, v

skladu s katerim so bili povečani stroški, ki jih je plačal navedeni neposredni kupec, preneseni na posrednega kupca, če lahko ta *prima facie* dokaže, da je bil takšen nadaljnji prenos opravljen. Ta izpodbojna domneva velja, razen če lahko kršitelj na sodišču prepričljivo dokaže, da dejanska izguba ni bila ali ni bila v celoti prenesena na posrednega kupca. Poleg tega je primerno določiti, pod katerimi pogoji velja, da je posredni kupec predložil tak *prima facie* dokaz. Kar zadeva ocenjevanje obsega nadaljnjega prenosa, bi moralo biti nacionalno sodišče pristojno oceniti, kateri del povečanih stroškov se je v sporu, ki teče pred njim, prenesel naprej na raven posrednih kupcev.

- (42) Komisija bi morala izdati jasne, preproste in izčrpne smernice za nacionalna sodišča o tem, kako oceniti delež povečanih stroškov, ki so bili preneseni naprej na posredne kupce.
- (43) Kršitve konkurenčnega prava so pogosto povezane s pogoji in ceno, po katerih se blago ali storitve prodajajo, ter vodijo do povečanih stroškov in druge škode za stranke kršiteljev. Kršitev se lahko nanaša tudi na dobavo kršitelju (na primer pri nakupnem kartelu). V takšnih primerih bi dejanska izguba lahko nastala zaradi nižje cene, ki jo kršitelji plačajo svojim dobaviteljem. To direktivo in zlasti določbe o nadaljnjem prenosu bi bilo treba ustrezno uporabljati v teh primerih.
- (44) Odškodninske tožbe lahko vložijo osebe, ki so kupile blago ali storitve od kršitelja, ter kupci z nižjih stopenj dobavne verige. Da bi bile sodbe v takšnih povezanih postopkih dosledne in da bi se s tem izognili škodi, ker za kršitev nacionalnega konkurenčnega prava ali konkurenčnega prava Unije ni bila izplačana popolna odškodnina, ali da bi se izognili zahtevi, da kršitelj plača odškodnino za škodo, ki je oškodovanci niso utrpeli, bi morala biti nacionalna sodišča pristojna oceniti odstotek povečanih stroškov, ki je bil v sporu, ki teče pred tem sodiščem, naložen neposrednim ali posrednim kupcem. V tem smislu bi morala imeti nacionalna sodišča možnost s postopkovnimi ali materialnimi sredstvi, ki so na voljo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, ustrezno upoštevati vse povezane sodne postopke in sodbe v njih, zlasti tiste, v katerih je sodišče ugotovilo, da je bil dokazan nadaljnji prenos. Nacionalnim sodiščem bi morala biti na voljo ustrezna procesna sredstva, kot je združitev zahtevkov, s katerimi bi zagotovila, da odškodnina za dejansko izgubo, plačano na kateri koli stopnji dobavne verige, ne presega povečanih stroškov zaradi škode, povzročene na tej stopnji. Takšna sredstva bi morala biti na voljo tudi v čezmejnih zadevah. Možnost, da se ustrezno upoštevajo sodbe, ne bi smela posegati v temeljne pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja tistih oseb, ki niso stranke v teh sodnih postopkih, ter v pravila o dokazni vrednosti sodb, sprejetih v zvezi s tem. Možno je, da se tožbe, ki tečejo pred sodišči različnih držav članic, štejejo za povezane postopke v smislu člena 30 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Na podlagi navedenega člena lahko nacionalna sodišča, razen tistega, ki je prvo začelo postopek, prekinejo postopek ali pa se v določenih okoliščinah izrečejo za nepristojna. Ta direktiva ne posega v pravice in obveznosti nacionalnih sodišč iz navedene uredbe.
- (45) Oškodovanec, ki je dokazal, da je utrpel škodo kot posledico kršitve konkurenčnega prava, mora še vedno izkazati višino škode, da bi prejel odškodnino. Ocenjevanje škode v zadevah iz področja konkurenčnega prava je vsebinsko zelo zahtevno in lahko zahteva uporabo zapletenih ekonomskih modelov. To je pogosto zelo drago in tožniki se soočijo s težavami pri pridobivanju podatkov, potrebnih za utemeljitev njihovih zahtevkov. Ocenjevanje škode v zadevah iz področja konkurenčnega prava lahko pomeni precejšnjo oviro za učinkovito reševanje zahtevkov za odškodnino.
- (46) Kadar ne obstajajo pravila Unije o ocenjevanju višine škode, povzročene s kršitvijo konkurenčnega prava, nacionalni pravni sistemi držav članic določijo svoja pravila za oceno višine škode, na ravni držav članic in nacionalnih sodišč pa se določi, katere zahteve mora izpolniti tožnik pri dokazovanju višine škode, ki jo je utrpel, načine, ki jih lahko uporabi pri ocenjevanju višine škode, in posledice, če predpisanih zahtev ne more izpolniti v celoti. Vendar pa zahteve iz nacionalnega prava v zvezi z ocenjevanjem višine škode ne bi smele biti niti manj ugodne od zahtev v zvezi s podobnimi postopki po nacionalnem pravu (načelo enakovrednosti) niti povzročiti, da bi bilo uveljavljanje pravice do odškodnine iz prava Unije dejansko nemogoče ali pretirano oteženo (načelo učinkovitosti). Upoštevati bi bilo treba vsakršno asimetrijo informacij med strankama in dejstvo, da ocenjevanje višine škode pomeni ocenjevanje tega, kako bi se zadevni trg razvijal, če ne bi bilo kršitve. To ocenjevanje pomeni izvedbo primerjave dejanskega stanja s stanjem, ki je samo po sebi le domneva in kot takšno ne more biti nikoli

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

popolnoma natančno določeno. Zato je primerno, da se zagotovi, da so nacionalna sodišča pristojna za ocenjevanje višine škode, povzročene s kršitvijo konkurenčnega prava. Države članice bi morale zagotoviti, da lahko nacionalni organi, pristojni za konkurenco, na zahtevo predložijo smernice glede višine. Za zagotovitev skladnosti in predvidljivosti bi morala Komisija zagotoviti splošne smernice na ravni Unije.

- (47) Da bi odpravili asimetrijo informacij in nekatere težave v zvezi ocenjevanjem višine škode v zadevah na področju konkurenčnega prava, ter da bi zagotovili učinkovito reševanje odškodninskih zahtevkov, je primerno domnevati, da kršitve v primeru kartela povzročijo škodo, zlasti prek vpliva na ceno. Odvisno od okoliščin primera, karteli povzročijo zvišanje cene ali preprečijo znižanje cen, do katerega bi prišlo, z izjemo kartela. Ta domneva ne bi smela zajemati konkretnega obsega škode. Kršitelji bi morali imeti možnost izpodbijanja takšne domneve. To izpodbojno domnevo je primerno omejiti na kartele zaradi njihove skrivne narave, ki povečuje asimetrijo informacij in tožnikom otežuje pridobivanje dokazov, ki so potrebni za dokaz obstoja škode.
- (48) Da bi zmanjšali negotovost za kršitelje in oškodovance, je za tožence zaželeno poravnava „enkrat za vselej“. Zato bi bilo kršitelje in oškodovance treba spodbuditi k sklenitvi dogovora o povrnitvi škode, povzročene s kršitvijo konkurenčnega prava, in sicer s pomočjo mehanizmov sporazumnega reševanja sporov, kot so zunajsodne poravnave (tudi tiste, pri katerih lahko sodnik razglasi zavezujočo poravnavo), arbitraža in mediacija ali sprava. Takšno sporazumno reševanje sporov bi moralo vključiti toliko oškodovancev in kršiteljev, kot je to zakonsko dopustno. Določbe te direktive o sporazumnem reševanju sporov so zato namenjene omogočanju uporabe takšnih mehanizmov in njihove večje učinkovitosti.
- (49) Zastaralni roki za vložitev odškodninskih tožb bi lahko bili takšni, da oškodovancem in kršiteljem ne bi dopuščali dovolj časa za sklenitev dogovora o odškodnini, ki se izplača. Da bi obema stranema dali dejansko priložnost za sporazumno rešitev spora, preden začneta postopek pred nacionalnimi sodišči, bi se morali zastaralni roki za čas postopka sporazumnega reševanja spora pretrgati.
- (50) Poleg tega bi moralo imeti nacionalno sodišče v primeru, ko se stranki po vložitvi odškodninske tožbe pri njem odločita, da bosta predmet te tožbe poizkušali sporazumno rešiti, možnost pretrgati postopek, ki teče pred njim, za čas postopka sporazumnega reševanja spora. Nacionalno sodišče bi moralo pri odločanju o tem, ali naj pretrga postopek, upoštevati interes hitre rešitve spora.
- (51) Da bi spodbudili sklepanje sporazumnih poravnav, kršitelj, ki plača odškodnino v okviru sporazumne rešitve spora, ne bi smel biti v slabšem položaju v razmerju do sokršiteljev kot v primeru, da ne bi sklenil sporazumne poravnave. To se lahko zgodi, kadar je kršitelj, ki sklene poravnavo, tudi po sklenitvi sporazumne poravnave še naprej solidarno odgovoren za celotno škodo, povzročeno s kršitvijo. Kršitelj, ki sklene poravnavo, zato načeloma ne bi smel biti dolžan prispevati k finančnemu znesku odškodnine, ki ga sokršitelji, ki niso sklenili poravnave, plačajo oškodovancu, s katerim je prvi kršitelj že sklenil poravnavo. Pogoj za to pravilo o neplačilu prispevka je, da bi se moral zahtevke oškodovanca zmanjšati za delež kršitelja, s katerim se je poravnal, v škodi, ki mu je bila povzročena, ne glede na to, ali je znesek poravnave enak sorazmernemu deležu škode, ki jo je sokršitelj, ki sklene poravnavo, povzročil oškodovancu, ki sklene poravnavo, ali ne. Ta sorazmerni delež bi bilo treba določiti v skladu s pravili, kot se uporabljajo za določitev prispevkov kršiteljev. Brez takšnega zmanjšanja odškodnine bi bili kršitelji, ki se niso poravnali, neupravičeno prizadeti s poravnavo, katere stranke niso bili. Vendar pa bi moral zaradi zagotovitve pravice do popolne odškodnine kršitelj, ki sklene poravnavo, še vedno plačati odškodnino, kadar je to edina možnost oškodovanca, ki sklene poravnavo, da pridobi odškodnino za preostali znesek zahtevka. Preostali znesek zahtevka pomeni znesek oškodovanca, ki sklene poravnavo, zmanjšan za delež sokršitelja, ki sklene poravnavo, v škodi, ki je bila s kršitvijo povzročena oškodovancu. Ta možnost, da se od sokršitelja, ki sklene poravnavo, zahteva odškodnino, obstaja, razen če je ta možnost izrecno izključena v okviru pogojev sporazumne poravnave.
- (52) Izogibati bi se bilo treba primerom, v katerih sokršitelji, ki sklenejo poravnavo, pri plačilu prispevka sokršiteljem, ki ne sklenejo poravnave, za odškodnino, ki so jo plačali oškodovancem, ki ne sklenejo poravnave, skupni znesek odškodnine presega njihovo relativno odgovornost za škodo, povzročeno s kršitvijo. Kadar se torej od sokršiteljev, ki sklenejo poravnavo, zahteva, naj prispevajo k znesku odškodnine, ki ga oškodovancem, ki ne sklenejo poravnave, pozneje plačajo sokršitelji, ki ne sklenejo poravnave, bi morala nacionalna sodišča upoštevati znesek odškodnine, ki je že bila izplačana v okviru sporazumne poravnave, pri tem pa biti pozorno na to, da vsi sokršitelji niso nujno v enaki meri vpleteni v celoten vsebinski, časovni in geografski obseg kršitve.

- (53) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (54) Ker ciljev te direktive, in sicer vzpostavitve pravil glede odškodninskih tožb zaradi kršitev konkurenčnega prava Unije, da bi zagotovili polni učinek členov 101 in 102 PDEU ter pravilno delovanje notranjega trga za podjetja in potrošnike, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebne učinkovitosti in doslednosti pri uporabi členov 101 in 102 PDEU lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (55) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ⁽¹⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (56) Primerno je določiti pravila za začasno uporabo te direktive –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa nekatera pravila za zagotovitev, da lahko vsakdo, ki je utrpel škodo zaradi kršitve konkurenčnega prava s strani podjetja ali podjetniških združenj, učinkovito uveljavlja pravico, da od tega podjetja ali združenja zahteva popolno odškodnino za takšno škodo. Ta direktiva določa pravila, ki spodbujajo neizkrivljanje konkurence na notranjem trgu in odpravljajo ovire za njegovo pravilno delovanje, in sicer z zagotavljanjem enakovredne zaščite po vsej Uniji za vsakogar, ki je utrpel takšno škodo.
2. Ta direktiva določa pravila, s katerimi se usklajuje izvajanje pravil o konkurenci s strani organov, pristojnih za konkurenco, in pravil v zvezi z odškodninskimi tožbami pred nacionalnimi sodišči.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „kršitev konkurenčnega prava“ pomeni kršitev člena 101 ali 102 PDEU ali nacionalnega konkurenčnega prava;
2. „kršitelj“ pomeni podjetje ali podjetniško združenje, ki je kršilo konkurenčno pravo;
3. „nacionalno konkurenčno pravo“ pomeni določbe nacionalnega prava, ki imajo večinoma isti cilj kot člena 101 in 102 PDEU ter se uporabljajo v isti zadevi in vzporedno s konkurenčnim pravom Unije v skladu s členom 3(1) Uredbe (ES) št. 1/2003, z izjemo določb nacionalnega prava, ki nalagajo kazenske sankcije fizičnim osebam, razen kadar so takšne kazenske sankcije sredstvo, s katerim se izvršujejo pravila konkurence, ki se uporabljajo za podjetja;
4. „odškodninska tožba“ pomeni tožbo po nacionalnem pravu, v okviru katere domnevni oškodovanec ali zastopnik enega ali več domnevnih oškodovancev, če pravo Unije ali nacionalno pravo zagotavlja to možnost, ali fizična ali pravna oseba, ki je pravni naslednik pravic domnevnega oškodovanca, vključno z osebo, ki je prevzela zahtevek, vloži odškodninski zahtevek na nacionalnem sodišču;
5. „odškodninski zahtevek“ pomeni zahtevek za povračilo škode, povzročene s kršitvijo konkurenčnega prava;
6. „oškodovanec“ pomeni osebo, ki je utrpela škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava;

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

7. „nacionalni organ, pristojen za konkurenco,“ pomeni organ, ki ga država članica v skladu s členom 35 Uredbe (ES) št. 1/2003 določi kot odgovornega za uporabo členov 101 in 102 PDEU;
8. „organ, pristojen za konkurenco,“ pomeni Komisijo ali nacionalni organ, pristojen za konkurenco oziroma oba, če se tako smiselno razume;
9. „nacionalno sodišče“ pomeni sodišče države članice v smislu člena 267 PDEU;
10. „pritožbeno sodišče“ pomeni nacionalno sodišče, ki je na podlagi rednega pritožbenega postopka pristojno za sodno presojo odločb nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, ali presojo sodb v zvezi z njimi, ne glede na to, ali je to sodišče pristojno za ugotavljanje kršitev konkurenčnega prava ali ne;
11. „odločba o kršitvi“ pomeni odločbo organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča, ki ugotovi kršitev konkurenčnega prava;
12. „pravnomočna odločba o kršitvi“ pomeni odločbo o kršitvi, zoper katero se ni mogoče ali ni več mogoče pritožiti na podlagi rednega pravnega sredstva;
13. „dokaz“ pomeni vse vrste dokazov, ki so dopustni v postopku pred nacionalnim sodiščem, zlasti dokumente in vse druge predmete, ki vsebujejo informacije, ne glede na vrsto nosilca, na katerem so informacije shranjene;
14. „kartel“ pomeni dogovor ali usklajeno ravnanje dveh ali več konkurentov, katerega namen je usklajevanje njihovega konkurenčnega ravnanja na trgu ali vplivanje na relevantne parametre konkurence s praksami, kot so, vendar ne samo, določanje ali usklajevanje nakupnih ali prodajnih cen ali drugih pogojev trgovanja, vključno s pravicami intelektualne lastnine, razdelitev proizvodnih ali prodajnih kvot, delitev trgov in kupcev, vključno z manipulacijo razpisov za zbiranje ponudb, omejitve pri uvozu ali izvozu ali protikonkurenčni ukrepi zoper druge konkurente;
15. „program prizanesljivosti“ pomeni program v zvezi z uporabo člena 101 PDEU ali ustreznih določb nacionalne zakonodaje, na podlagi katerega udeleženec v skrivnem kartelu neodvisno od drugih podjetij v kartelu sodeluje s preiskovalnim organom ali organom, pristojnim za konkurenco, tako da prostovoljno predloži informacije o kartelu in svojo vlogo v njem, v zameno za kar se mu z odločbo ali ustavitvijo postopka prizna imuniteta pred kakršno koli globo, ki se naloži kartelu, ali znižanje takšne globe;
16. „izjava zaradi prizanesljivosti“ pomeni ustno ali pisno poročilo ali dokumentacijo, ki ju podjetje ali fizična oseba ali njun zastopnik prostovoljno zagotovi organu, pristojnemu za konkurenco, in v okviru katerih so navedene informacije podjetja ali fizične osebe o kartelu in opis njegove vloge v njem, pripravljeno pa je bilo posebej za predložitev organu, pristojnemu za konkurenco, z namenom priznanja imunitete ali znižanja globe v okviru programa prizanesljivosti, in ne izključuje predhodnih informacij;
17. „predhodne informacije“ pomenijo dokaz, ki obstaja neodvisno od postopka organa, pristojnega za konkurenco, ne glede na to, ali spis organa, pristojnega za konkurenco, te informacije vsebuje ali ne;
18. „vloga za poravnavo“ pomeni poročilo, ki ga prostovoljno predstavi podjetje ali je predstavljeno v njegovem imenu organu, pristojnem za konkurenco, v katerem prizna svoje sodelovanje pri kršitvi konkurenčnega prava in prevzame odgovornost za takšno kršitev konkurenčnega prava ali se je odreklo ugovarjanju takšnemu sodelovanju in odgovornosti, in je pripravljeno posebej za to, da bi organ, pristojen za konkurenco, lahko uporabil poenostavljeni ali hitri postopek;
19. „oseba z imuniteto“ pomeni podjetje ali fizično osebo, ki mu je organ, pristojen za konkurenco, priznal imuniteto pred globami v okviru programa prizanesljivosti;
20. „povečani stroški“ pomenijo razliko med dejansko plačano ceno in ceno, ki bi obveljala, če ne bi bilo kršitve konkurenčnega prava;
21. „sporazumno reševanje sporov“ pomeni vsak mehanizem, ki strankam omogoči, da dosežejo izvensodno rešitev spora v zvezi z odškodninskim zahtevkom;
22. „sporazumna poravnava“ pomeni sporazum, dosežen na podlagi sporazumne rešitve spora;
23. „neposredni kupec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je neposredno od kršitelja pridobila izdelke ali storitve, ki so bile predmet kršitve konkurenčnega prava;
24. „posredni kupec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ni pridobila neposredno od kršitelja, temveč je pridobila od neposrednega kupca ali nadaljnjega kupca izdelke ali storitve, ki so bile predmet kršitve konkurenčnega prava, ali izdelke ali storitve, ki izhajajo iz takšnega blaga ali storitev.

Člen 3

Pravica do popolne odškodnine

1. Države članice zagotovijo, da fizične ali pravne osebe, ki so utrpeli škodo zaradi kršitve konkurenčnega prava, lahko zahtevajo in dobijo popolno odškodnino za takšno škodo.
2. S popolno odškodnino se za osebo, ki je utrpela škodo, vzpostavi stanje, v katerem bi bila, če ne bi bilo kršitve konkurenčnega prava. Popolna odškodnina zato zajema pravico do odškodnine za dejansko izgubo in izgubljeni dobiček skupaj s plačilom obresti.
3. Popolna odškodnina po tej direktivi ne pomeni čezmernih odškodnin, bodisi kazenskih odškodnin, večkratnih zneskov odškodnin ali drugih vrst odškodnin.

Člen 4

Načelo učinkovitosti in enakovrednosti

V skladu z načelom učinkovitosti države članice zagotovijo, da se vsa nacionalna pravila in postopki v zvezi z uveljavljanjem odškodninskih zahtevkov oblikujejo in uporabljajo tako, da v praksi ne onemogočajo ali pretirano otežujejo uveljavljanja pravice po pravu Unije do popolne odškodnine za škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava. V skladu z načelom enakovrednosti nacionalna pravila in postopki v zvezi z odškodninskimi tožbami zaradi kršitev člena 101 ali 102 PDEU za domnevne oškodovance niso manj ugodna kot pravila in postopki, ki urejajo podobne odškodninske tožbe zaradi kršitev nacionalnega prava.

POGLAVJE II

RAZKRITJE DOKAZOV

Člen 5

Razkritje dokazov

1. Države članice zagotovijo, da lahko nacionalna sodišča v postopkih v zvezi z odškodninsko tožbo v Uniji na zahtevo tožnika, ki predloži utemeljeno obrazložitev z dejstvi in dokazi, ki so dostopni pod razumnimi pogoji in zadostno podpirajo verjetnost odškodninskega zahtevka, tožencu ali tretji osebi odredijo razkritje ustreznih dokazov, s katerimi razpolagajo, v skladu s pogoji iz tega poglavja. Države članice nacionalnim sodiščem zagotovijo tudi možnost, da na zahtevo toženca tožniku ali tretji osebi odredijo razkritje ustreznih dokazov.

Ta odstavek ne posega v pravice in obveznosti nacionalnih sodišč iz Uredbe (ES) št. 1206/2001.

2. Države članice zagotovijo, da lahko nacionalna sodišča odredijo razkritje določenih dokazov ali ustreznih dokazov, ki so v utemeljeni obrazložitvi karseda natančno in podrobno opisani na podlagi dejstev, dostopnih pod razumnimi pogoji.

3. Države članice zagotovijo, da nacionalna sodišča omejijo razkritje dokazov le na tisto, kar je sorazmerno. Pri odločanju o tem, ali je razkritje, ki ga je zahtevala stranka, sorazmerno, nacionalna sodišča upoštevajo legitimni interes vseh zadevnih strank in tretjih oseb. Upoštevajo zlasti:

- (a) koliko je zahtevk ali ugovor podprt z razpoložljivimi dejstvi in dokazi, ki utemeljujejo zahtevo po razkritju dokazov;
- (b) obseg in stroške razkritja, zlasti za zadevne tretje osebe, vključno s preprečitvijo vsesplošnega iskanja informacij, ki po vsej verjetnosti niso pomembne za stranke postopka;
- (c) ali dokazi, katerih razkritje se zahteva, vsebujejo zaupne informacije, zlasti v zvezi s tretjimi osebami, in ali obstajajo ureditve o varovanju takšnih zaupnih informacij.

4. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalna sodišča pristojnost, da odredijo razkritje dokazov, ki vsebujejo zaupne informacije, kadar menijo, da so pomembni za odškodninsko tožbo. Zagotovijo tudi, da imajo nacionalna sodišča pri odreditvi razkritja takšnih informacij na voljo učinkovite ukrepe za varstvo takšnih informacij.

5. Interes podjetij, da se po kršitvi konkurenčnega prava izognejo odškodninskim tožbam, ne predstavlja interesa, ki bi ga bilo treba zaščititi.
6. Države članice zagotovijo, da nacionalna sodišča pri odredbah o razkritju dokazov uveljavljajo polni učinek varovanja poklicne skrivnosti odvetnikov v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom.
7. Države članice zagotovijo, da imajo osebe, od katerih se zahteva razkritje, možnost, da so zaslišane, preden nacionalno sodišče odredi razkritje v skladu s tem členom.
8. Brez poseganja v odstavka 4 in 7 ter v člen 6, ta člen državam članicam ne preprečuje, da ohranijo ali uvedejo pravila, ki bi dovoljevala razkritje dokazov v širšem obsegu.

Člen 6

Razkritje dokazov iz spisa organa, pristojnega za konkurenco

1. Države članice zagotovijo, da se za namene odškodninskih tožb v primerih, ko nacionalna sodišča odredijo razkritje dokazov iz spisa organa, pristojnega za konkurenco, poleg člena 5 uporablja tudi ta člen.
2. Ta člen ne posega v pravila in prakso glede dostopa javnosti do dokumentov v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001.
3. Ta člen ne posega v pravila in prakso prava Unije ali nacionalnega prava o zaščiti notranjih dokumentov organov, pristojnih za konkurenco, in korespondence med temi organi.
4. Pri ocenjevanju sorazmernosti odredbe za razkritje informacij, v skladu s členom 5(3), nacionalna sodišča upoštevajo tudi naslednje:
  - (a) ali zahteva vsebuje podrobnosti o naravi, predmetu ali vsebini dokumentov, predloženih organu, pristojnemu za konkurenco, ali je del spisa takšnega organa, ali pa je bila zahteva bolj splošna zahteva v zvezi z dokumenti, predloženimi organu, pristojnemu za konkurenco;
  - (b) ali stranka zahteva razkritje v zvezi z odškodninsko tožbo pred nacionalnim sodiščem ter
  - (c) v povezavi z odstavkoma 5 in 10 ali na zahtevo organa, pristojnega za konkurenco, v skladu z odstavkom 11 potrebo po varovanju učinkovitosti javnega izvrševanja konkurenčnega prava.
5. Nacionalna sodišča lahko šele po tem, ko je organ, pristojen za konkurenco, končal postopek s sprejetjem odločbe ali drugače, odredijo razkritje naslednjih vrst dokazov:
  - (a) informacij, ki jih je pripravila fizična ali pravna oseba posebej za postopek organa, pristojnega za konkurenco;
  - (b) informacij, ki jih je med postopkom zbral organ, pristojen za konkurenco, in jih poslal strankam, in
  - (c) vlog za poravnavo, ki so bile umaknjene.
6. Države članice zagotovijo, da nacionalna sodišča za namen odškodninskih tožb nikoli ne morejo odrediti, naj stranka ali tretja oseba razkrije katero koli od naslednjih vrst dokazov:
  - (a) izjav zaradi prizanesljivosti in
  - (b) vlog za poravnavo.
7. Tožnik lahko vloži utemeljeno zahtevo, da nacionalno sodišče dostopi do dokazov iz točke (a) ali (b) odstavka 6 zgolj z namenom, da se zagotovi, da njihova vsebina izpolnjuje opredelitve iz točk 16 in 18 člena 2. Pri tej oceni lahko nacionalna sodišča zaprosijo za pomoč le ustreznemu organu, pristojnemu za konkurenco. Tudi avtorji zadevnih dokazov imajo možnost, da so zaslišani. Nacionalno sodišče nikakor ne dovoli dostopa do teh dokazov drugim strankam ali tretjim osebam.
8. Če je z odstavkom 6 zajet le del zahtevanih dokazov, se preostali deli dajo na vpogled v skladu z zadevnimi odstavki o razkritju iz tega člena, odvisno od vrste, v katero spadajo.

9. Brez poseganja v ta člen se lahko kadar koli v postopku odškodninske tožbe odredi razkritje dokazov iz spisa organa, pristojnega za konkurenco, ki ne spadajo v nobeno od vrst dokazov, navedenih v tem členu.
10. Države članice zagotovijo, da nacionalna sodišča od organa, pristojnega za konkurenco, zahtevajo razkritje dokazov iz njegovega spisa le, kadar stranka ali tretja oseba ni zmožna ali ne more ustrezno zagotoviti zahtevanih dokazov.
11. Če so organi, pristojni za konkurenco, pripravljeni izraziti svoja stališča glede sorazmernosti zahtev za razkritje, lahko organ, pristojen za konkurenco, na lastno pobudo predloži ugotovitve nacionalnemu sodišču, pred katerim se zahteva odredba za razkritje.

Člen 7

Omejitve uporabe dokazov, pridobljenih izključno z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco

1. Države članice zagotovijo, da dokazi vrst, navedenih v členu 6(6), ki jih pridobi fizična ali pravna oseba izključno z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, bodisi veljajo za nedopustne v primeru odškodninskih tožb ali pa so kako drugače zaščiteni v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili, da se v celoti upoštevajo omejitve razkritja dokazov iz člena 6.
2. Države članice zagotovijo, da vse dokler organ, pristojen za konkurenco, ne zaključi postopka z izdajo odločbe ali na drugačen način, dokazi vrst, navedenih v členu 6(5), ki jih pridobi fizična ali pravna oseba izključno z dostopom do spisa navedenega organa, pristojnega za konkurenco, bodisi veljajo za nedopustne v primeru odškodninskih tožb ali pa so kako drugače zaščiteni v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili, da se v celoti upoštevajo omejitve razkritja dokazov iz člena 6.
3. Države članice zagotovijo, da lahko dokaze, ki jih pridobi fizična ali pravna oseba izključno z dostopom do spisa organa, pristojnega za konkurenco, in za katere ne velja odstavek 1 ali 2, v primeru odškodninske tožbe uporabi le navedena oseba ali fizična ali pravna oseba, ki je pravni naslednik njenih pravic, vključno z osebo, ki je prevzela njen zahtevek.

Člen 8

Kazni

1. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalna sodišča možnost strankam, tretjim osebam in njihovim pravnim zastopnikom učinkovito naložiti kazni, če:
- (a) ne izpolnijo odredbe za razkritje, ki jo izda nacionalno sodišče, ali zavrnejo njeno izpolnitev;
  - (b) uničijo relevantne dokaze;
  - (c) ne izpolnijo obveznosti, naložene z odredbo nacionalnega sodišča za varstvo zaupnih informacij, ali zavrnejo njihovo izpolnitev, ali
  - (d) kršijo omejitve uporabe dokazov iz tega poglavja.
2. Države članice zagotovijo, da so kazni, ki jih lahko naložijo nacionalna sodišča, učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Kar zadeva ravnanje strank v postopku odškodninske tožbe, kazni, ki je na voljo nacionalnim sodiščem, vključuje možnost sprejetja odločitve v škodo strank, kot so domneva, da je relevantno vprašanje dokazano, ali popolna ali delna zavrnitev zahtevkov in ugovorov ter možnost odreditve plačila stroškov.

POGLAVJE III

UČINEK NACIONALNIH ODLOČB, ZASTARANJE IN SOLIDARNA ODGOVORNOST

Člen 9

Učinek nacionalnih odločb

1. Države članice zagotovijo, da kršitev konkurenčnega prava, ugotovljena s pravnomočno odločbo nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča, velja za neovrgljivo dokazano v primeru odškodninske tožbe, vložene pred nacionalnimi sodišči na podlagi člena 101 ali 102 PDEU ali nacionalnega konkurenčnega prava.

2. Države članice zagotovijo, da se lahko pravnomočna odločba iz odstavka 1, izdana v drugi državi članici, v skladu z njihovim zadevnim nacionalnim pravom predloži pred nacionalnimi sodišči vsaj kot dokaz *prima facie*, da je bilo kršeno konkurenčno pravo, po potrebi pa se lahko oceni skupaj z drugimi dokazi, ki jih predložita stranki.
3. Ta člen ne posega v pravice in obveznosti nacionalnih sodišč iz člena 267 PDEU.

Člen 10

Zastaralni roki

1. Države članice v skladu s tem členom določijo pravila o zastaralnih rokih za vložitev odškodninskih tožb. Ta pravila določijo, kdaj začne teči zastaralni rok, njegov tek in okoliščine, v katerih se zastaralni rok prekine ali pretrga.
2. Zastaralni rok ne začne teči, dokler kršitev konkurenčnega prava ne preneha in tožnik ni seznanjen ali se od njega ne more razumno pričakovati, da je seznanjen z:
  - (a) ravnanjem in dejstvom, da to ravnanje predstavlja kršitev konkurenčnega prava;
  - (b) dejstvom, da mu je kršitev konkurenčnega prava povzročila škodo, in
  - (c) identiteto kršitelja.
3. Države članice zagotovijo, da so zastaralni roki za vložitev odškodninskih tožb vsaj pet let.
4. Države članice zagotovijo, da se zastaralni roki pretrgajo ali, odvisno od nacionalnega prava, prekinejo, če organ, pristojen za konkurenco, sprejme ukrep za namen preiskave ali postopka zaradi kršitve konkurenčnega prava, s katerim je povezana odškodninska tožba. Pretrganje zastaranja preneha najprej eno leto po pravnomočnosti odločbe o kršitvi ali drugačnem zaključku postopka.

Člen 11

Solidarna odgovornost

1. Države članice zagotovijo, da so podjetja, ki so s skupnim ravnanjem kršila konkurenčno pravo, solidarno odgovorna za škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava; vsako od teh podjetij mora plačati celotno škodo, oškodovanec pa ima pravico od katerega koli od njih zahtevati popolno odškodnino za škodo, dokler ni v celoti poplačan.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice zagotovijo, da brez poseganja v pravico do popolne odškodnine iz člena 3, kadar je kršitelj malo ali srednje veliko podjetje (MSP) v skladu z opredelitvijo iz Priporočila Komisije 2003/361/ES ⁽¹⁾, je ta kršitelj odgovoren le svojim neposrednim in posrednim kupcem, kadar:
  - (a) je bil njegov tržni delež na zadevnem trgu v času kršitve konkurenčnega prava nenehno pod 5 % ter
  - (b) bi uporaba običajnih pravil o solidarni odgovornosti nepopravljivo ogrozila njegovo gospodarsko sposobnost preživetja in povzročila, da bi njegova sredstva izgubila vso vrednost.
3. Odstopanje iz odstavka 2 se ne uporablja kadar:
  - (a) je MSP odgovorno za kršitev konkurenčnega prava ali je druga podjetja prisililo, da sodelujejo pri kršitvi, ali
  - (b) je bilo predhodno ugotovljeno, da je MSP kršilo konkurenčno pravo.
4. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice zagotovijo, da je oseba z imuniteto solidarno odgovorna:
  - (a) svojim neposrednim ali posrednim kupcem ali dobaviteljem in
  - (b) drugim oškodovancem, vendar le, kadar od drugih podjetij, ki so vpletena v isto kršitev konkurenčnega prava, ni mogoče pridobiti popolne odškodnine.

Države članice zagotovijo, da je vsak zastaralni rok, veljaven za primere iz tega odstavka razumen in dovolj dolg, da lahko oškodovanec vloži tožbo.

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

5. Države članice zagotovijo, da lahko kršitelj zahteva od vsakega drugega kršitelja, naj mu povrne znesek, ki se določi glede na njegov relativni delež v škodi, povzročeni s kršitvijo konkurenčnega prava. Znesek prispevka kršitelja, ki mu je organ, pristojen za konkurenco, priznal imuniteto pred globami v okviru programa prizanesljivosti, ne preseže deleža v škodi, ki jo je podjetje povzročilo svojim neposrednim ali posrednim kupcem ali dobaviteljem.
6. Kar zadeva kršitev konkurenčnega prava, s katero je bila povzročena škoda oškodovancem, ki niso neposredni ali posredni kupci ali dobavitelji kršiteljev, države članice zagotovijo, da se obseg prispevka osebe z imuniteto drugim kršiteljem določi glede na njen delež odgovornosti v takšni škodi.

POGLAVJE IV

NADALJNI PRENOS POVEČANIH STROŠKOV

Člen 12

Nadaljni prenos povečanih stroškov in pravica do popolne odškodnine

1. Da se zagotovi polna učinkovitost uveljavljanja pravice do popolne odškodnine iz člena 3, države članice zagotovijo, da lahko odškodnina za škodo v skladu s pravili iz tega poglavja zahteva vsakdo, ki je škodo utrpel, ne glede na to, ali je neposredni ali posredni kupec kršitelja, ter da se preprečijo odškodnine za škodo, ki presega škodo, povzročeno tožniku s kršitvijo konkurenčnega prava, in prevzem odgovornosti s strani kršitelja.
2. Da bi se izognili čezmernim odškodninam, države članice določijo ustrezna postopkovna pravila, s katerimi naj bi zagotovile, da odškodnina za dejansko izgubo na kateri koli stopnji dobavne verige ne presega povečanih stroškov škode, povzročene na tej stopnji.
3. To poglavje ne posega v pravico oškodovanca, da zahteva in dobi odškodnino za izgubljeni dobiček zaradi polnega ali delnega nadaljnega prenosa povečanih stroškov.
4. Države članice zagotovijo, da se pravila iz tega poglavja ustrezno uporabijo, kadar je kršitev konkurenčnega prava povezana z dobavo kršitelju.
5. Države članice zagotovijo, da so nacionalna sodišča v skladu z nacionalnimi postopki pristojna, da ocenijo, kateri del povečanih stroškov se je prenesel naprej.

Člen 13

Ugovor nadaljnega prenosa

Države članice zagotovijo, da lahko toženec v postopku v zvezi z odškodninsko tožbo kot ugovor zoper odškodninski zahtevek uveljavlja dejstvo, da je tožnik v celoti ali delno prenesel naprej povečane stroške, ki so posledica kršitve konkurenčnega prava. Dokazno breme glede nadaljnega prenosa povečanih stroškov nosi toženec, ki lahko upravičeno zahteva razkritje od tožnika ali tretjih oseb.

Člen 14

Posredni kupci

1. Kadar je v postopku z odškodninsko tožbo obstoj odškodninskega zahtevka ali znesek odškodnine, ki se dodeli, odvisen od tega, ali – oziroma v kakšnem obsegu – so se povečani stroški prenesli naprej na tožnika, države članice ob upoštevanju trgovinske prakse, da se povečanja cene prenašajo po dobavni verigi naprej, zagotovijo, da dokazno breme glede obstoja in obsega takšnega nadaljnega prenosa nosi tožnik, ki lahko utemeljeno zahteva razkritje od toženca ali tretjih oseb.
2. V primeru iz odstavka 1 se šteje, da je posredni kupec dokazal, da so bili nanj preneseni povečani stroški, če posredni kupec dokaže:
- (a) da je toženec kršil konkurenčno pravo;
  - (b) da so bili posledica kršitve konkurenčnega prava povečani stroški za neposrednega kupca toženca in
  - (c) da je posredni kupec kupil blago ali storitve, ki so bili predmet kršitve konkurenčnega prava, oziroma je kupil blago ali storitve, ki izhajajo iz blaga ali storitev, ki so bile predmet kršitve, ali pa vsebujejo takšno blago ali storitve.

Ta odstavek se ne uporablja, če lahko toženec sodišču prepričljivo dokaže, da povečani stroški niso bili ali niso bili v celoti preneseni na posrednega kupca.

Člen 15

Odškodninske tožbe tožnikov z različnih stopenj dobavne verige

1. Države članice z namenom preprečevanja, da bi odškodninske tožbe tožnikov z različnih stopenj dobavne verige vodile do večplastne odgovornosti ali neobstoja odgovornosti kršitelja, zagotovijo, da lahko nacionalna sodišča, pri katerih so bile vložene odškodninske tožbe, pri ocenjevanju, ali so zahteve dokaznega bremena, ki izhajajo iz uporabe členov 13 in 14, izpolnjene, s sredstvi, ki so na voljo v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, ustrezno upoštevajo:

- (a) odškodninske tožbe, ki so povezane z isto kršitvijo konkurenčnega prava, vendar so jih vložili tožniki z drugih stopenj dobavne verige;
  - (b) sodbe, izdane na podlagi odškodninskih tožb iz točke (a);
  - (c) relevantne javno dostopne informacije, ki izhajajo iz primerov izvajanja konkurenčnega prava v javnem interesu.
2. Ta člen ne posega v pravice in obveznosti nacionalnih sodišč iz člena 30 Uredbe (EU) št. 1215/2012.

Člen 16

Smernice za nacionalna sodišča

Komisija izda smernice za nacionalna sodišča o tem, kako oceniti delež povečanih stroškov, ki so bili preneseni naprej na posrednega kupca.

POGLAVJE V

OCENJEVANJE VIŠINE ŠKODE

Člen 17

Ocenjevanje višine škode

1. Države članice zagotovijo, da dokazno breme ter dokazni standard, ki sta potrebna za ocenitev višine škode, ne moreta v praksi onemogočiti uveljavljanja pravice do odškodnine ali ga pretirano otežiti. Države članice zagotovijo, da so nacionalna sodišča v skladu z nacionalnimi postopki pristojna za ocenjevanje višine škode, če se dokaže, da je tožnik utrpel škodo, vendar natančne ocene višine utrpele škode na podlagi razpoložljivih dokazov v praksi ni mogoče podati ali je to pretirano oteženo.
2. Domneva se, da kartelne kršitve povzročajo škodo. Kršitelj ima pravico, da izpodbija to domnevo.
3. Države članice zagotovijo, da lahko nacionalni organ, pristojen za konkurenco v postopkih v zvezi z odškodninskimi tožbami, na zahtevo nacionalnega sodišča pomaga temu nacionalnemu sodišču pri določitvi višine škode, če ta nacionalni organ, pristojen za konkurenco, smatra, da je njegova pomoč primerna.

POGLAVJE VI

SPORAZUMNO REŠEVANJE SPOROV

Člen 18

Odložilni učinki in drugi učinki sporazumnega reševanja sporov

1. Države članice zagotovijo, da se zastaralni rok glede vložitve odškodninske tožbe pretrga za čas postopka sporazumnega reševanja spora. Pretrganje zastaralnega roka se uporabi le v zvezi s tistimi strankami, ki sodelujejo ali so sodelovale oziroma so (bile) zastopane pri sporazumnem reševanju spora.
2. Države članice brez poseganja v določbe nacionalnega prava s področja arbitraže nacionalnim sodiščem, pri katerih je bila vložena odškodninska tožba, zagotovijo možnost, da pretrgajo postopek do dveh let, kadar stranke v tem postopku sodelujejo pri sporazumnem reševanju spora v zvezi z zahtevkom iz te odškodninske tožbe.

3. Organ, pristojen za konkurenco, lahko presodi, da odškodnino, plačano na podlagi sporazumne poravnave in preden je bila izdana odločba o naložitvi globe, šteje kot olajševalna okoliščina.

Člen 19

Učinek sporazumnih poravnav za nadaljnje odškodninske tožbe

1. Države članice zagotovijo, da se na podlagi sporazumne poravnave zahtevkov oškodovanca, ki sklene poravnavo, zmanjša za delež sokršitelja, s katerim sklene poravnavo, pri škodi, ki jo je kršitev konkurenčnega prava povzročila oškodovancu.

2. Preostali znesek zahtevka oškodovanca, ki sklene poravnavo, se izterja le od sokršiteljev, ki ne sklenejo poravnave. Sokršitelji, ki ne sklenejo poravnave, ne morejo terjati prispevka k preostalemu znesku od sokršitelja, ki sklene poravnavo.

3. Države članice z odstopanjem od odstavka 2 zagotovijo, da v primeru, ko sokršitelji, ki ne sklenejo poravnave, ne morejo plačati odškodnine, ki ustreza preostalemu znesku zahtevka oškodovanca, ki sklene poravnavo, ta oškodovanec lahko izterja preostali znesek zahtevka od sokršitelja, ki sklene poravnavo.

Odstopanje iz prvega pododstavka se lahko izrecno izključi v okviru pogojev sporazumne poravnave.

4. Pri določanju zneska prispevka, ki ga lahko sokršitelj izterja od katerega koli drugega sokršitelja v skladu z njegovo relativno odgovornostjo za škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava, nacionalna sodišča ustrezno upoštevajo morebitne odškodnine, plačane na podlagi predhodne sporazumne poravnave, ki jo je sklenil zadevni sokršitelj.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Pregled

1. Komisija pregleda izvajanje te direktive ter o njenem izvajanju predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu do 27. decembra 2020.

2. Poročilo iz odstavka 1 med drugim vključuje naslednje informacije:

- (a) možen vpliv finančnih omejitev kot posledice plačila glob, ki jih naloži organ, pristojen za konkurenco, zaradi kršitve konkurenčnega prava, na možnost oškodovancev, da pridobijo popolno odškodnino za škodo, ki jo je povzročila ta kršitev konkurenčnega prava;
- (b) v kolikšni meri vlagatelji odškodninskih zahtevkov za škodo, ki jo je povzročila kršitev konkurenčnega prava, ugotovljena v odločbi o kršitvi, ki jo sprejme organ države članice, pristojen za konkurenco, pred nacionalnim sodiščem druge države članice niso mogli dokazati, da se je taka kršitev konkurenčnega prava zgodila;
- (c) za koliko odškodnina za dejansko izgubo presega povečane stroške zaradi škode, ki jo je povzročila kršitev konkurenčnega prava ali ki je bila povzročena na kateri koli stopnji dobavne verige.

3. Po potrebi se poročilu iz odstavka 1 priloži zakonodajni predlog.

Člen 21

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 27. decembra 2016. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, ki so jih sprejele na področju uporabe te direktive.

Člen 22

Časovna veljavnost

1. Države članice zagotovijo, da se nacionalni ukrepi, sprejeti na podlagi člena 21 za uskladitev z bistvenimi določbami te direktive, ne uporabljajo retroaktivno.
2. Države članice zagotovijo, da se vsi nacionalni ukrepi, sprejeti na podlagi člena 21, ki niso ukrepi iz odstavka 1, ne uporabljajo za odškodninske tožbe, ki so bile predložene nacionalnim sodiščem pred 26. decembrom 2014.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 26. novembra 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
S. GOZI

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) št. 1290/2014

z dne 4. decembra 2014

o spremembi Uredbe (EU) št. 833/2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini in spremembi Uredbe (EU) št. 960/2014, ki spreminja Uredbo (EU) št. 833/2014

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 215 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/872/SZVP z dne 4. decembra 2014 o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini, in Sklepa 2014/659/SZVP o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP ⁽¹⁾,

ob upoštevanju skupnega predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 31. julija 2014 sprejel Uredbo (EU) št. 833/2014 ⁽²⁾ o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini.
- (2) Svet je 8. septembra 2014 sprejel Uredbo (EU) št. 960/2014 ⁽³⁾ o spremembi Uredbe (EU) št. 833/2014.
- (3) Svet je 4. decembra 2014 sprejel Sklep 2014/872/SZVP.
- (4) Ti ukrepi spadajo na področje uporabe Pogodbe, zato je zlasti zaradi zagotovitve njihove enotne uporabe v vseh državah članicah potrebno regulativno ukrepanje na ravni Unije po sprejetju Sklepa 2014/872/SZVP.
- (5) Uredbi (EU) št. 833/2014 in (EU) št. 960/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 833/2014 se spremeni:

- (1) drugi pododstavek člena 2(2) se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi pa lahko izdajo dovoljenje, če je izvoz povezan z izpolnitvijo obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe, sklenjene pred 1. avgustom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takšne pogodbe.“;

⁽¹⁾ Glej stran 59 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 833/2014 z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L 229, 31.7.2014, Str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 960/2014 z dne 8. septembra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 833/2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L 271, 12.9.2014, Str. 3).

(2) odstavek 3 člena 2a se nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedi iz odstavkov 1 in 2 ne posegajo v izvrševanje pogodb, sklenjenih pred 12. septembrom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takih pogodb, in v zagotavljanje pomoči, potrebne za vzdrževanje in varnost obstoječih zmogljivosti v okviru EU.“;

(3) odstavki 1 do 5 člena 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Za neposredno ali posredno prodajo, dobavo, prenos ali izvoz blaga iz Priloge II, ne glede na to, ali izvira iz Unije ali ne, kateri koli fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono ali epikontinentalnim pasom, ali v kateri koli drugi državi, če je navedeno blago namenjeno za uporabo v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono ali epikontinentalnim pasom, je treba pridobiti predhodno dovoljenje.

2. Vsa dovoljenja za prodajo, dobavo, prenos ali izvoz, ki so potrebna v skladu s tem členom, izdajo pristojni organi države članice, v kateri ima izvoznik sedež, in so skladna s podrobnimi pravili iz člena 11 Uredbe (ES) št. 428/2009. Dovoljenja veljajo po vsej Uniji.

3. V Prilogi II je navedeno določeno blago, primerno za naslednje kategorije projektov iskanja in pridobivanja v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom:

(a) iskanje in pridobivanje nafte v vodah, na globinah več kot 150 metrov;

(b) iskanje in pridobivanje nafte na odprtem morju severno od polarnega kroga ali

(c) projekti, ki imajo potencial, da bi se nafto pridobivalo iz virov, ki se nahajajo v formacijah skrilavca, s hidravličnim lomljenjem; ne uporablja se za iskanje in pridobivanje preko formacij skrilavca z namenom določitve rezervoarjev, ki se ne nahajajo v slojih skrilavca in črpanja iz teh rezervoarjev.

4. Izvozniki pristojnim organom predložijo vse ustrezne informacije, ki se zahtevajo v zvezi z njihovo vlogo za izdajo izvoznega dovoljenja.

5. Pristojni organi ne izdajo nobenega dovoljenja za nobeno prodajo, dobavo, prenos ali izvoz blaga iz Priloge II, če lahko utemeljeno sklepajo, da so prodaja, dobava, prenos ali izvoz predmetov namenjeni za katero koli kategorijo projektov iskanja in pridobivanja iz odstavka 3.

Pristojni organi pa lahko izdajo dovoljenje, če je prodaja, dobava, prenos ali izvoz povezan z izpolnitvijo obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe, sklenjene pred 1. avgustom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takih pogodb.

Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje tudi, če je prodaja, dobava, prenos ali izvoz blaga potreben za nujno preprečitev ali ublažitev dogodka, ki bi lahko imel resen in obsežen vpliv na človekovo zdravje in varnost ali na okolje. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih se lahko prodaja, dobava, prenos ali izvoz opravi brez predhodnega dovoljenja, če izvoznik v petih delovnih dneh od prodaje, dobave, prenosa ali izvoza o tem obvesti pristojni organ, pri čemer podrobno ustrezno pojasni prodajo, dobavo, prenos ali izvoz brez predhodnega dovoljenja.“;

(4) odstavki 1, 2 in 3 člena 3a se nadomestijo z naslednjim:

„1. Prepovedano je neposredno ali posredno zagotavljanje spremnih storitev, ki so potrebne za naslednje kategorije projektov iskanja in pridobivanja v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom:

(a) iskanje in pridobivanje nafte v vodah, na globinah več kot 150 metrov;

- (b) iskanje in pridobivanje nafte na odprtem morju severno od polarnega kroga ali
- (c) projekti, ki imajo potencial, da bi se nafto pridobivalo iz virov, ki se nahajajo v formacijah skrilavca, s hidravličnim lomljenjem; ne uporablja se za iskanje in pridobivanje preko formacij skrilavca z namenom določitve rezervoarjev, ki se ne nahajajo v slojih skrilavca in črpanja iz teh rezervoarjev..

V tem odstavku spremne storitve pomenijo:

- (i) vrtanje,
- (ii) preskušanje vrtnin,
- (iii) storitve popisovanja in zaključne storitve,
- (iv) dobava posebnih plavajočih konstrukcij.

2. Prepovedi iz odstavka 1 ne posegajo v izvrševanje obveznosti, ki izhajajo iz pogodb ali dogovorov, sklenjenih pred 12. septembrom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takšne pogodbe.

3. Prepovedi iz odstavka 1 se ne uporabljajo, kadar so zadevne storitve potrebne za nujno preprečitev ali ublažitev dogodka, ki bi lahko imel resen in obsežen vpliv na človekovo zdravje in varnost ali na okolje.

Ponudnik storitev v petih delovnih dneh obvesti pristojni organ o kakršni koli dejavnosti, izvedeni na podlagi tega odstavka, pri čemer podrobno ustrezno pojasni prodajo, dobavo, prenos ali izvoz.“;

(5) odstavka 2 in 3 člena 4 se nadomestita z naslednjim:

„2. Prepovedi iz odstavka 1 ne posegajo v izvrševanje pogodb, sklenjenih pred 1. avgustom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takih pogodb, in v zagotavljanje pomoči, potrebne za vzdrževanje in varnost obstoječih zmogljivosti v okviru EU.

3. Dovoljenje zadevnega pristojnega organa je potrebno za zagotavljanje:

- (a) tehnične pomoči ali posredniških storitev v zvezi z blagom iz Priloge II, ter za neposredno ali posredno zagotavljanje, proizvodnjo, vzdrževanje in uporabo tega blaga kateri koli fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, ali, če taka pomoč zadeva blago za uporabo v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, kateri koli osebi, subjektu ali organu v kateri koli drugi državi;
- (b) financiranja ali finančne pomoči v zvezi z blagom iz Priloge II, vključno zlasti z nepovratnimi sredstvi, posojili in zavarovanjem kreditnih izvoznih poslov, za kakršno koli prodajo, dobavo, prenos ali izvoz tega blaga ali za kakršno koli neposredno ali posredno zagotavljanje s tem povezane tehnične pomoči kateri koli fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, ali, če navedena pomoč zadeva blago za uporabo v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, kateri koli osebi, subjektu ali organu v kateri koli drugi državi.

V ustrezno utemeljenih nujnih primerih iz člena 3(5), se lahko storitve iz tega odstavka zagotavljajo brez predhodnega soglasja, pod pogojem, da ponudnik storitev v petih delovnih dneh po opravljeni storitvi obvesti pristojni organ.“;

(6) odstavek 3 člena 5 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedano je neposredno ali posredno vzpostavljanje ali sodelovanje v kakršni koli ureditvi za dajanje novih posojil ali kreditov, katerih zapadlost je daljša od 30 dni, kateri koli pravni osebi, subjektu ali organu iz odstavka 1 ali 2 po 12. septembru 2014.

Prepoved se ne uporablja za:

- (a) posojila ali kredite, ki imajo poseben in dokumentiran namen zagotavljati financiranje za uvoz ali izvoz blaga, ki ni prepovedan, in nefinančne storitve med Unijo in katero koli tretjo državo, vključno z izdatki za blago in storitve iz druge tretje države, ki so potrebni za izvrševanje izvozne ali uvozne pogodbe, ali
- (b) posojila, ki imajo poseben in dokumentiran namen zagotavljati nujna sredstva za doseganje meril solventnosti in likvidnosti za pravne osebe s sedežem v Uniji, ki so v več kot 50-odstotni lasti subjekta iz Priloge III.;

(7) v členu 5 se doda naslednji odstavek:

„4. Prepoved iz odstavka 3 se ne uporablja za črpanje ali izplačila, ki se izvajajo v skladu s pogodbo, sklenjeno pred 12. septembrom 2014, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) vsi pogoji takega črpanja ali izplačil:
  - (i) so bili dogovorjeni pred 12. septembrom 2014 in
  - (ii) na ta dan ali po njem niso bili spremenjeni ter
- (b) je bil pred 12. septembrom 2014 določen pogodbeni datum zapadlosti za povračila v celoti za vsa razpoložljiva sredstva in za prenehanje pogodbenih zavez, pravic in obveznosti.

Pogoji za črpanje in izplačila iz točke (a) vključujejo določbe v zvezi s trajanjem povračila sredstev za vsako črpanje ali izplačilo, uporabljeno obrestno mero ali metodo izračuna obrestne mere ter najvišji znesek.“;

(8) Priloga II se spremeni:

- (a) v naslovu se besedilo „Seznam tehnologij iz člena 3“ nadomesti z besedilom „Seznam blaga iz člena 3“;
- (b) vnosi za oznake KN 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 se nadomestijo z naslednjimi:

„ex 8413 50	Tlačne črpalke z izmeničnim gibanjem za tekočine na motorni pogon z maksimalnim pretokom, večjim od 18 m ³ /uro, in maksimalnim izhodnim tlakom, večjim od 40 barov, posebej zasnovane za vbrizgavanje vrtnalnih tekočin in/ali cementa v naftne vrtnice.
ex 8413 60	Tlačne črpalke z rotacijskim gibanjem za tekočine na motorni pogon z maksimalnim pretokom, večjim od 18 m ³ /uro, in maksimalnim izhodnim tlakom, večjim od 40 barov, posebej zasnovane za vbrizgavanje vrtnalnih tekočin in/ali cementa v naftne vrtnice.
ex 8431 39 00	Deli, primerni za uporabo izključno ali primarno s stroji za naftna polja iz tarifne številke 8428
ex 8431 43 00	Deli, primerni za uporabo izključno ali primarno s stroji za naftna polja iz tarifnih podštevil 8430 41 ali 8430 49
ex 8431 49	Deli, primerni za uporabo izključno ali primarno s stroji za naftna polja iz tarifnih števil 8426, 8429 in 8430“.

(9) Priloga IV se nadomesti s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Uvodna izjava 6 Uredbe (EU) št. 960/2014 se nadomesti:

- „(6) Za izvajanje pritiska na rusko vlado je ustrezno uvesti tudi nadaljnje omejitve dostopa do kapitalskih trgov za določene finančne institucije, razen institucij mednarodnega značaja, ki imajo sedež v Rusiji in so bile ustanovljene z medvladnimi sporazumi, sklenjenimi z Rusijo kot eno od delničarjev, omejitve za pravne osebe, subjekte ali organe s sedežem v Rusiji v obrambnem sektorju, razen tistih, ki večinoma delujejo na področju vesoljske industrije in industrije za uporabo jedrske energije, ter omejitve za pravne osebe, subjekte ali organe s sedežem v Rusiji, katerih glavne dejavnosti so povezane s prodajo ali prevozom surove nafte ali naftnih derivatov. Te omejitve ne zadevajo finančnih storitev, ki niso navedene v členu 5 Uredbe (EU) št. 833/2014, kot so depozitne storitve, plačilne storitve, zavarovalne storitve, posojila od institucij iz člena 5(1) in (2) navedene uredbe in izvedeni instrumenti, ki se uporabljajo za obvladovanje tveganj na energetskem trgu.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Svet
Predsednik
S. GOZI

PRILOGA

„PRILOGA IV

Seznam fizičnih ali pravnih oseb, subjektov ali organov iz člena 2a

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
OAO JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Technologii Maschinostrojenija
OAO Wysokototschnye Kompleksi
OAO Almaz Antey
OAO NPO Bazalt“

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1291/2014**z dne 16. julija 2014****o pogojih za klasifikacijo brez preskušanja lesnih plošč iz standarda EN 13986 ter notranjih in zunanjih oblog iz masivnega lesa iz standarda EN 14915 glede na njihovo požarno odpornost, ko se uporabljajo kot stenska in stropna obloga****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 27(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Odločbo Komisije 2000/367/ES ⁽²⁾ je bil sprejet sistem za klasifikacijo gradbenih proizvodov, gradbenih objektov in njihovih delov glede na njihovo požarno odpornost. Lesne plošče iz harmoniziranega standarda EN 13986 ter notranje in zunanje obloge iz masivnega lesa iz harmoniziranega standarda EN 14915 spadajo med gradbene proizvode, na katere se navedena odločba nanaša.
- (2) Preskusi so pokazali, da imajo navedeni proizvodi nespremenljivo in predvidljivo požarno odpornost, če se uporabljajo kot stenska in stropna obloga ter izpolnjujejo nekatere pogoje o gostoti lesa in debelini plošč ter notranjih in zunanjih oblog.
- (3) Zato bi se moralo šteti, da imajo lesne plošče iz harmoniziranega standarda EN 13986 ter notranje in zunanje obloge iz masivnega lesa iz harmoniziranega standarda EN 14915 pod navedenimi pogoji lastnosti za uvrstitev v ustrezne razrede požarne odpornosti iz Odločbe 2000/367/ES in da nadaljnje preskušanje ni potrebno –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Šteje se, da lesne plošče iz harmoniziranega standarda EN 13986 ter notranje in zunanje obloge iz masivnega lesa iz harmoniziranega standarda EN 14915, ki izpolnjujejo pogoje iz Priloge in se uporabljajo kot stenska ali stropna obloga, izpolnjujejo razrede požarne odpornosti iz Priloge in jih ni treba preskušati.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. julija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2000/367/ES z dne 3. maja 2000 o izvajanju Direktive Sveta 89/106/EGS v zvezi s klasifikacijo glede požarne varnosti gradbenih proizvodov, gradbenih objektov in njihovih delov (UL L 133, 6.6.2000, str. 26).

PRILOGA

Proizvod ⁽¹⁾	EN proizvodni standard	Podatki o proizvodu ⁽²⁾	Najmanjša povprečna gostota (kg/m ³)	Najmanjša debelina (mm)	Razred K ⁽³⁾
Lesonitne plošče	EN 13986	Z robovi na pero in utor ter brez njih ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Usmerjene pramenske plošče (OSB)	EN 13986	Z robovi na pero in utor ter brez njih ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Iverna plošča	EN 13986	Z robovi na pero in utor ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽²⁾
Iverna plošča	EN 13986	Z robovi na pero in utor ter brez njih ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Vezane lesene plošče	EN 13986	Z robovi na pero in utor ter brez njih ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Plošče iz masivnega lesa	EN 13986	Z robovi na pero in utor ter brez njih ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Iverna plošča	EN 13986	Z robovi na pero in utor ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
Usmerjene pramenske plošče (OSB)	EN 13986	Z robovi na pero in utor ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Vezane lesene plošče	EN 13986	Z robovi na pero in utor ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Plošče iz masivnega lesa	EN 13986	Z robovi na pero in utor ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Plošče iz masivnega lesa	EN 13986	Z robovi na pero in utor ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Notranje in zunanje obloge iz masivnega lesa	EN 14915	Z robovi na pero in utor ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Notranje in zunanje obloge iz masivnega lesa	EN 14915	Z robovi na pero in utor ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Notranje in zunanje obloge iz masivnega lesa	EN 14915	Z robovi na pero in utor ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Nameščen neposredno na kakršno koli podlago brez zračne reže.

⁽²⁾ Spoji z ravnimi robovi ali z robovi na pero in utor, z enako debelino kot proizvod in brez rež.

⁽³⁾ Razred, kot je določen v Odločbi 2000/367/ES.

⁽⁴⁾ K₁ 10 za podlage ≥ 300 kg/m³.

⁽⁵⁾ Najmanjša dolžina žebeljev 40 mm in razmak največ 100 mm.

⁽⁶⁾ Najmanjša dolžina vijakov 30 mm in razmak največ 200 mm.

⁽⁷⁾ Najmanjša dolžina vijakov 30 mm in razmak največ 150 mm.

⁽⁸⁾ Najmanjša dolžina vijakov 50 mm in razmak največ 200 mm.

⁽⁹⁾ Najmanjša dolžina vijakov 75 mm in razmak največ 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Najmanjša dolžina žebeljev 60 mm in razmak največ 600 mm.

⁽¹¹⁾ Najmanjša dolžina žebeljev 50 mm (v vsakem sloju) in največji razmak 600 mm

⁽¹²⁾ Sloja sta združena tako, da sta pravokotna eden na drugega v vzdolžni smeri.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1292/2014**z dne 17. julija 2014****o pogojih za klasifikacijo brez preskušanja določenih lesenih talnih oblog brez premaza v skladu z EN 14342 glede na njihove požarne lastnosti****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 27(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sistem za klasifikacijo požarne odpornosti gradbenih proizvodov je bil sprejet z Odločbo Komisije 2000/147/ES ⁽²⁾. Lesene talne obloge so med gradbenimi proizvodi, na katere se nanaša navedena odločba.
- (2) Preskusi so pokazali, da imajo lesene talne obloge, zajete v harmoniziranem standardu EN 14342, nespremenljivo in predvidljivo požarno odpornost, če izpolnjujejo določene pogoje glede gostote lesa, debeline talne obloge in končne uporabe izdelka.
- (3) Zato bi se moralo šteti, da lesene talne obloge, zajete v harmoniziranem standardu EN 14342, izpolnjujejo razrede požarne odpornosti iz Odločbe 2000/147/ES pod temi pogoji in nadaljnje preskušanje ni potrebno –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Šteje se, da lesene talne obloge, zajete v harmoniziranem standardu EN 14342, ki izpolnjujejo pogoje iz Priloge, izpolnjujejo razrede lastnosti iz Priloge in jih ni treba preskušati.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. julija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2000/147/ES z dne 8. februarja 2000 o izvajanju Direktive Sveta 89/106/EGS v zvezi s klasifikacijo požarne odpornosti gradbenih proizvodov (UL L 50, 23.2.2000, str. 14).

PRILOGA

Proizvod ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Podatki o proizvodu ⁽⁴⁾	Najmanjša povprečna gostota ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Najmanjša skupna debelina (mm)	Pogoji končne uporabe	Razred za talne obloge ⁽³⁾
Lesena talna obloga	Talna obloga iz masivnega boro-vega ali smrekovega lesa	Bor: 480 Smreka: 400	14	Brez zračne reže	D _{fl} -s1
Lesena talna obloga	Talna obloga iz masivnega buko-vega, hrastovega, borovega ali smrekovega lesa	Bukev: 700 Hrast: 700 Bor: 430 Smreka: 400	20	Z zračno režo ali brez nje	D _{fl} -s1
Leseni parket	Parket iz masivnega orehovega lesa (en sloj)	650	8	Prilepljen na podlago ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Leseni parket	Parket iz masivnega hrastovega, javorjevega ali jesenovega lesa (en sloj)	Jesen: 650 Javor: 650 Hrast: 720	8	Prilepljen na podlago ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Leseni parket	Večslojni parket z zgornjim slojem iz hrastovega lesa, ki ima debelino vsaj 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Brez zračne reže	D _{fl} -s1
Lesena talna obloga in parket	Talna obloga in parket iz masivnega lesa, ki nista določena zgoraj	400	6	Vsa	E _{fl}

⁽¹⁾ Obdelan v skladu z EN ISO 9239-1, na podlagi najmanj razreda D-s2, d0 in z najmanjšo gostoto 400 kg/m³ ali z zračno režo (najmanjša višina 30 mm).

⁽²⁾ Lahko se uporabi vmesni sloj vsaj razreda E_{fl} ter z največjo debelino 3 mm in najmanjšo gostoto 280 kg/m³.

⁽³⁾ Razred, kot je naveden v tabeli 2 Priloge k Odločbi 2000/147/ES.

⁽⁴⁾ Brez površinskih premazov.

⁽⁵⁾ Kondicioniran v skladu z EN 13238 (50 % RH, 23 °C).

⁽⁶⁾ Podlaga najmanj iz razreda D-s2, d0.

⁽⁷⁾ Uporablja se tudi za stopnice.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1293/2014**z dne 17. julija 2014****o pogojih za klasifikacijo kovinskih profilov za notranji omet, zajetih v harmoniziranem standardu EN 13658-1, kovinskih profilov za zunanji omet, zajetih v harmoniziranem standardu EN 13658-2, ter pomožnih in dodatnih kovinskih profilov, zajetih v harmoniziranem standardu EN 14353, glede na njihovo požarno odpornost brez preskušanja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 27(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sistem za klasifikacijo požarne odpornosti gradbenih proizvodov je bil sprejet z Odločbo Komisije 2000/147/ES ⁽²⁾. Med gradbene proizvode, za katere se uporablja navedena odločba, spadajo tudi kovinski profili za notranji omet, zajeti v harmoniziranem standardu EN 13658-1, kovinski profili za zunanji omet, zajeti v harmoniziranem standardu EN 13658-2, ter pomožni in dodatni kovinski profili, zajeti v harmoniziranem standardu EN 14353, pri katerih izpostavljena površina vsebuje organski material.
- (2) Pri teh proizvodih se je izkazalo, da imajo nespremenljivo in predvidljivo požarno odpornost, kadar se uporabljajo z mavčno kartonskimi ploščami za oblikovanje vogalov v stenah, saj se tveganje izpostavljenosti ognju nanaša le na neznaten del njihove površine.
- (3) Za kovinske profile za notranji omet, zajete v harmoniziranem standardu EN 13658-1, kovinske profile za zunanji omet, zajete v harmoniziranem standardu EN 13658-2, ter pomožne in dodatne kovinske profile, zajete v harmoniziranem standardu EN 14353, pri katerih izpostavljena površina vsebuje organski material, bi morale torej veljati, da dosegajo razred E požarne odpornosti, ne da bi bilo za to potrebno preskušanje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za kovinske profile za notranji omet, zajete v harmoniziranem standardu EN 13658-1, kovinske profile za zunanji omet, zajete v harmoniziranem standardu EN 13658-2, ter pomožne in dodatne kovinske profile, zajete v harmoniziranem standardu EN 14353, se šteje, da dosegajo razred E iz tabele 1 Priloge k Odločbi 2000/147/ES, kadar njihova izpostavljena površina vsebuje organski material, ne da bi jih bilo treba preskušati.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. julija 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5.

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 8. februarja 2000 o izvajanju Direktive Sveta 89/106/EGS v zvezi s klasifikacijo požarne odpornosti gradbenih proizvodov (UL L 50, 23.2.2000, str. 14).

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1294/2014**z dne 4. decembra 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 1238/95 glede višine prijavne pristojbine in pristojbine za preskušanje, ki se plačujeta Uradu Skupnosti za rastlinske sorte**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti ⁽¹⁾ in zlasti člena 113 Uredbe,

po posvetovanju z Upravnim svetom Urada Skupnosti za rastlinske sorte,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 7 Uredbe Komisije (ES) št. 1238/95 ⁽²⁾ določa predpise v zvezi z višino prijavne pristojbine, ki se plačuje Uradu Skupnosti za rastlinske sorte („Urad“) za obravnavo prijav za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti.
- (2) Na podlagi izkušenj, ki jih je Urad pridobil glede stroškov, povezanih z obravnavo prijav za podelitev žlahtniteljskih pravic v Skupnosti, ki niso veljavne, je primerno zmanjšati znesek prijavne pristojbine, ki ga Urad zadrži.
- (3) Člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1238/95 in Priloga I k Uredbi določata višino pristojbin, ki jih je treba plačati Uradu za pripravo in izvedbo preskušanja sorte, ki je predmet prijave za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti, t. i. „pristojbine za preskušanje“.
- (4) Glede preskušanja sort, pri katerih je treba vedno znova uporabiti material z značilnimi sestavinami za pridelavo materiala, so izkušnje pokazale, da se stroški za navedeno preskušanje med primeri lahko močno razlikujejo. Pristojbina za preskušanje bi morala kriti stroške za preskušanje sorte in za posamezne komponente sorte. Zato se v takih primerih ne bi smel določiti najvišji znesek pristojbine za preskušanje.
- (5) Zbrane izkušnje glede preskušanja nadalje kažejo, da celotni znesek pristojbin za preskušanje, ki jih zaračunava Urad, ne zajema celotnega zneska pristojbin, ki jih Urad plača uradom za preskušanje. Pristojbine, ki jih Urad zaračunava, pa bi načeloma morale kriti pristojbine, ki jih Urad plačuje. Znesek pristojbin iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1238/95 bi zato bilo treba povečati. Hkrati bi bilo treba poenostaviti kategorije stroškov iz navedene priloge.
- (6) Uredbo (ES) št. 1238/95 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
- (7) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za varstvo žlahtniteljskih pravic, ki ga zagotavlja Skupnost –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1238/95 se spremeni:

1. Odstavek 7 v členu 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Kadar je prijavna pristojbina prejeta, prijava pa ni veljavna v skladu s členom 50 osnovne uredbe, urad 200 EUR prijavne pristojbine zadrži in povrne ostanek, ko prijavitelja obvesti o pomanjkljivostih v prijavi.“

⁽¹⁾ UL L 227, 1.9.1994, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1238/95 z dne 31. maja 1995 o izvedbenih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 glede pristojbin, ki se plačujejo Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (UL L 121, 1.6.1995, str. 31).

2. Odstavek 1 v členu 8 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojbine za pripravo in izvedbo preskušanja sorte, ki je predmet prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti (pristojbine za preskušanje), se plača v skladu s Prilogo I za vsako začetno obdobje rasti. Za sorte, pri katerih je treba vedno znova uporabiti material z značilnimi sestavinami za pridelavo materiala, se pristojbina za preskušanje iz Priloge I plača za tako sorto in vsako sestavino, za katero uradni opis ni na voljo in ki se tudi mora preskusiti.“

3. Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1238/95 se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA I

Pristojbine za preskušanje iz člena 8

Pristojbina, ki se plača za preskušanje sorte v skladu s členom 8, se določi v skladu s tabelo:

(v EUR)

	Kategorija stroškov	Pristojbina
Skupina poljščin		
1	krompir	1 960
2	oljna ogrščica	1 860
3	trave	2 210
4	druge vrste poljščin	1 430
Skupina sadnih rastlin		
5	jabolka	3 210
6	jagode	2 740
7	druge sadne sorte	2 550
Skupina okrasnih rastlin		
8	okrasne rastline z živo referenčno vrsto in preskusom v rastlinjaku	2 140
9	okrasne rastline z živo referenčno vrsto in preskusom na prostem	1 960
10	okrasne rastline brez žive referenčne zbirke s preskusom v rastlinjaku	1 770
11	okrasne rastline brez žive referenčne zbirke s preskusom na prostem	1 570
12	okrasne rastline s posebnimi fitosanitarnimi pogoji	3 040
Skupina zelenjadnic		
13	zelenjadnice s preskusom v rastlinjaku	2 150
14	zelenjadnice s preskusom na prostem	1 960“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1295/2014**z dne 4. decembra 2014****o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 669/2009 o izvajanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta glede poostrelega uradnega nadzora pri uvozu nekatere krme in nekaterih živil neživalskega izvora****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾, ter zlasti člena 15(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 669/2009 ⁽²⁾ določa pravila za poostreni uradni nadzor pri uvozu krme in živil neživalskega izvora iz Priloge I (v nadaljnjem besedilu: seznam) k Uredbi na vstopnih točkah na območja iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 882/2004.
- (2) V členu 2 Uredbe (ES) št. 669/2009 je določeno, da je treba seznam redno pregledovati, najmanj štirikrat letno, pri čemer je treba upoštevati vsaj vire informacij iz navedenega člena.
- (3) Pojav in pomen nedavnih incidentov v zvezi z živali, ki so bili sporočeni prek sistema hitrega obveščanja za živila in krmo, ugotovitve revizij Urada za prehrano in veterinarstvo v tretjih državah ter četrtletna poročila o pošiljkah krme in živil neživalskega izvora, ki jih države članice Komisiji predložijo v skladu s členom 15 Uredbe (ES) št. 669/2009, kažejo na to, da bi bilo treba seznam spremeniti.
- (4) Zlasti bi bilo treba seznam spremeniti tako, da se črtajo vpisi za blago, za katero razpoložljive informacije kažejo na splošno zadovoljivo stopnjo skladnosti z ustreznimi varnostnimi zahtevami, ki jih določa zakonodaja Unije, in za katero višja raven uradnega nadzora zato ni več upravičena. Vnose na seznamu za pomaranče iz Egipta ter liste koriandra, baziliko in meto iz Tajske bi bilo zato treba črtati.
- (5) Poleg tega bi bilo treba seznam spremeniti tako, da se poveča pogostnost uradnega nadzora blaga, za katerega isti viri informacij kažejo na višjo stopnjo neskladnosti z ustrežno zakonodajo Unije, zato je treba zanj uvesti poostren uradni nadzor. Vnose v seznamu za suhe začimbe iz Indije, betelove liste iz Indije in Tajske ter liste vinske trte iz Turčije bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (6) Za zagotovitev doslednosti in jasnosti je primerno nadomestiti Prilogo I k Uredbi (ES) št. 669/2009 z besedilom iz Priloge k tej uredbi.
- (7) Uredbo (ES) št. 669/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 669/2009 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 669/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta glede poostrelega uradnega nadzora pri uvozu nekatere krme in nekaterih živil neživalskega izvora ter spremembi Odločbe 2006/504/ES (UL L 194, 25.7.2009, str. 11).

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

„PRILOGA I

Krma in živila neživalskega izvora, za katere velja poostren uradni nadzor na določenih vstopnih točkah

Krma in živila (predvidena uporaba)	Oznaka KN ⁽¹⁾	Pododdel- elek TARIC	Država izvora	Nevarnost	Pogostnost fizičnih in identifikacij- skih pregledov (%)
suho grozdje (živila)	0806 20		Afganistan (AF)	ohratoksin A	50
— arašidi, v lupini	— 1202 41 00		Brazilija (BR)	aflatoksini	10
— arašidi, oluščeni	— 1202 42 00				
— arašidno maslo	— 2008 11 10				
— arašidi, drugače priprav- ljeni ali konzervirani	— 2008 11 91 2008 11 96 2008 11 98				
(krma in živila)					
— špargljev fižol (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodža (KH)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽²⁾	50
— jajčevci	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(živila – sveža, ohlajena ali zamrznjena zelenjava)					
kitajska zelena (<i>Apium graveolens</i>) (živila – sveža ali ohlajena)	ex 0709 40 00	20	Kambodža (KH)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽³⁾	50
Brassica oleracea (druge užitne kapusnice, kitajski brokoli) ⁽⁴⁾ (živila – sveža ali ohlajena)	ex 0704 90 90	40	Kitajska (CN)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽⁵⁾	50
čaj, aromatiziran ali ne (živila)	0902		Kitajska (CN)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽⁶⁾	10

Krma in živila (predvidena uporaba)	Oznaka KN ⁽¹⁾	Pododd- elek TARIC	Država izvora	Nevarnost	Pogostnost fizičnih in identifikacij- skih pregledov (%)
— jajčevci	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Domini- kanska repu- blika (DO)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽⁷⁾	10
— momordika (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(živila – sveža, ohlajena ali zamrznjena zelenjava)					
— špargljev fižol (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Domini- kanska repu- blika (DO)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽⁷⁾	20
— paprike (sladke in nesladke) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(živila – sveža, ohlajena ali zamrznjena zelenjava)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
jagode (sveže) (živila)	0810 10 00		Egipt (EG)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽⁸⁾	10
paprike (sladke in nesladke) (<i>Capsicum</i> spp.) (živila – sveža, ohlajena ali zamrznjena)	0709 60 10 ex 0709 60 99; 0710 80 51 e0710 80 59	20 20	Egipt (EG)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽⁹⁾	10
betelovi listi (<i>Piper betle</i> L.) (živila)	ex 1404 90 00	10	Indija (IN)	salmonela ⁽¹⁰⁾	50
sezamova semena (živila – sveža ali ohlajena)	1207 40 90		Indija (IN)	salmonela ⁽¹⁰⁾	20
— sladka paprika (<i>Capsicum annuum</i>), cela	— 0904 21 10	10	Indija (IN)	aflatoksini	20
— sladka paprika (<i>Capsicum annuum</i>), zdrobljena ali zmlata	— ex 0904 22 00				
— suhi plodovi iz rodu <i>Capsicum</i> , razen sladke paprike (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— muškadni orešček (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00				
(živila – suhe začimbe)					

Krma in živila (predvidena uporaba)	Oznaka KN ⁽¹⁾	Pododd- elek TARIC	Država izvora	Nevarnost	Pogostnost fizičnih in identifikacij- skih pregledov (%)
encimi; pripravljene encimi (krma in živila)	3507		Indija (IN)	kloramfenikol	50
— muškati orešček (<i>Myristica fragrans</i>) (živila – suhe začimbe)	— 0908 11 00 0908 12 00		Indonezija (ID)	aflatoksini	20
— grah s stroki (neoluščen) — fižol s stroki (neoluščen) (živila – sveža ali ohlajena)	— ex 0708 10 00 — ex 0708 20 00	40 40	Kenija (KE)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹¹⁾	10
meta (živila – sveža ali ohlajena)	ex 1211 90 86	30	Maroko (MA)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹²⁾	10
sušeni fižol (živila)	0713 39 00		Nigerija (NG)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹³⁾	50
namizno grozdje (živila – sveža)	0806 10 10		Peru (PE)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹⁴⁾	10
seme lubenic (<i>Egusi, Citrullus lanatus</i>) in proizvodi iz njih (živila)	e1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	aflatoksini	50
— arašidi, v lupini — arašidi, oluščeni — arašidno maslo — arašidi, drugače pripravljene ali konzervirane (krma in živila)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Sudan (SD)	aflatoksini	50

Krma in živila (predvidena uporaba)	Oznaka KN ⁽¹⁾	Pododd- elek TARIC	Država izvora	Nevarnost	Pogostnost fizičnih in identifikacij- skih pregledov (%)
paprike (nesladke) (<i>Capsicum</i> spp.) (živila – sveža ali ohlajena)	ex 0709 60 99	20	Tajska (TH)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹⁵⁾	10
betelovi listi (<i>Piper betle</i> L.) (živila)	ex 1404 90 00	10	Tajska (TH)	salmonela ⁽¹⁰⁾	50
— špargljev fižol (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — jajčevci (živila – sveža, ohlajena ali zamrznjena zelenjava)	— ex 0708 20 00; e0710 22 00 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	10 10 72	Tajska (TH)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹⁶⁾	20
suhe marelice (živila)	0813 10 00		Turčija (TR)	sulfiti ⁽¹⁷⁾	10
— sladke paprike (<i>Capsicum annuum</i>) (živila – sveža, ohlajena ali zamrznjena zelenjava)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turčija (TR)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹⁸⁾	10
listi vinske trte (živila)	ex 2008 99 99	11; 19	Turčija (TR)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽¹⁹⁾	20
suho grozdje (živila)	0806 20		Uzbekistan (UZ)	ohratoksin A	50
— listi koriandra — bazilika (<i>Ocimum tenuiflorum</i> , <i>Ocimum basilicum</i>) — meta — peteršilj (živila – sveža ali ohlajena zelišča)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Vietnam (VN)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽²⁰⁾	20

Krma in živila (predvidena uporaba)	Oznaka KN ⁽¹⁾	Pododd- elek TARIC	Država izvora	Nevarnost	Pogostnost fizičnih in identifikacij- skih pregledov (%)
— pitaja (zmajev sadež)	— ex 0810 90 20	10	Vietnam (VN)	ostanki pesticidov, analizirani z multirezidualno metodo, ki temelji na metodah plinske in tekočinske kromatografije z masnim spektrometrom, ali z metodami posameznega ostanka ⁽²⁰⁾	20
— bamija (okra)	— ex 0709 99 90	20			
— paprike (nesladke) (<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
(živila – sveža ali ohlajena)					

- ⁽¹⁾ Kadar se pregledi zahtevajo le za nekatere proizvode pod katero koli oznako KN in pod navedeno oznako ne obstaja noben specifičen pododdelek, je oznaka KN označena z ,ex'.
- ⁽²⁾ Zlasti ostanki: karbofurana (vsota karbofurana in 3- hidroksikarbofurana, izražena kot karbofuran), klorbufama, dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat).
- ⁽³⁾ Zlasti ostanki: karbofurana (vsota karbofurana in 3- hidroksikarbofurana, izražena kot karbofuran), heksakonazola, fentoata, triadimefona in triadimenola (vsota triadimefona in triadimenola).
- ⁽⁴⁾ Vrste iz rodu *Brassica oleracea* L. convar. *Botrytis* (L) Alef var. *Italica* Plenck, cultivar alboglabra. Znane tudi kot ,Kai Lan', ,Gai Lan', ,Gailan', ,Kailan' oz.,kitajski goli Jielan'.
- ⁽⁵⁾ Zlasti ostanki: klorfenapira, fipronila (vsota fipronila in sulfon metabolita (MB46136), izražena kot fipronil), karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), acetamiprida, dimetomorfa in propikonazola.
- ⁽⁶⁾ Zlasti ostanki: buprofezina; imidakloprida; fenvalerata in esfenvalerata (vsota izomerov RS in SR); profenofosa; trifluralina; triazofosa; triadimefona in triadimenola (vsota triadimefona in triadimenola), cipermetrina (cipermetrin, vključno z drugimi zmesmi sestavnih izomerov (vsota izomerov)).
- ⁽⁷⁾ Zlasti ostanki: amitraza (amitraz, vključno z metaboliti, ki vsebujejo delež 2,4 –dimetilanolina, izražen kot amitraz), acefata, aldikarba (vsota aldikarba, njegovega sulfoksida in njegovega sulfona, izražena kot aldikarb), karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), klorfenapira, klorpirifosa, ditiokarbamatov (ditiokarbamati, izraženi kot CS2, vključno z manebom, mankozebom, metiramom, propinebom, tiramom in ziramom), diafentiuona, diazinona, diklorvosa, dikofola (vsota p,p'- in o,p'-izomerov), dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), endosulfana (vsota alfa- in beta-izomerov in endosulfan-sulfata, izražena kot endosulfan), fenamidona, imidakloprida, malationa (vsota malationa in malaoksona, izražena kot malation), metamidofosa, metiokarba (vsota metiokarba in metiokarbovega sulfoksida in sulfona, izražena kot metiokarb), metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), monokrotofosa, oksamila, profenofosa, propikonazola, tiabendazola, tiakloprida.
- ⁽⁸⁾ Zlasti ostanki: karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), ciflutrina (ciflutrin, vključno z drugimi zmesmi sestavnih izomerov (vsota izomerov)), ciprodinila, diazinona, dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), etiona, fenitrotiona, fenprotrina, fludioksonila, heksaflumurona, lambda-cihalotrina, metiokarba (vsota metiokarba in metiokarbovega sulfoksida in sulfona, izražena kot metiokarb), metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), oksamila, fentoata, tiofanat-metila.
- ⁽⁹⁾ Zlasti ostanki: karbofurana (vsota karbofurana in 3-hidroksikarbofurana, izražena kot karbofuran), klorpirifosa, cipermetrina (cipermetrin, vključno z drugimi zmesmi izomerov (vsota izomerov)), ciprokonazola, dikofola (vsota p,p'- in o,p'-izomerov), difenokonazola, dinotefurana, etion flusilazola, folpeta, prokloraza (vsota prokloraza in njegovih metabolitov, ki vsebujejo delež 2,4,6-triklorofenola, izražena kot prokloraz), profenofosa, propikonazola, tiofanat-metila in triforina.
- ⁽¹⁰⁾ Referenčna metoda EN/ISO 6579 ali metoda, validirana na podlagi navedene referenčne metode, kot določa člen 5 Uredbe Komisije (ES) št. 2073/2005 z dne 15. novembra 2005 o mikrobioloških merilih za živila (UL L 338, 22.12.2005, str. 1).
- ⁽¹¹⁾ Zlasti ostanki: dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), klorpirifosa, acefata, metamidofosa, metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), diafentiuona, indoksakarba kot vsote izomerov S in R.
- ⁽¹²⁾ Zlasti ostanki: klorpirifosa, cipermetrina (cipermetrin, vključno z drugimi zmesmi sestavnih izomerov (vsota izomerov)), dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), endosulfana (vsota alfa- in beta-izomerov in endosulfan-sulfata, izražena kot endosulfan), heksakonazola, paration-metila (vsota paration-metila in paraokson-metila, izražena kot paration-metil), metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), flutriafol, karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), flubendiamida, miklobutanila, malationa (vsota malationa in malaoksona, izražena kot malation).
- ⁽¹³⁾ Zlasti ostanki diklorvosa.
- ⁽¹⁴⁾ Zlasti ostanki: dinikonazola, etefona, metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil).
- ⁽¹⁵⁾ Zlasti ostanki: karbofurana (vsota karbofurana in 3-hidroksi-karbofurana, izražena kot karbofuran), metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), triazofosa, malationa (malationa in malaoksona, izražena kot malation), profenofosa, protiofosa, etiona, karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), triforina, procimidona, formetanata (vsota formetanata in njegovih soli, izražena kot formetanat hidroklorid).

- (16) Zlasti ostanki: acefata, karbarila, karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), karbofurana (vsota karbofurana in 3-hidroksi-karbofurana, izražena kot karbofuran), klorpirifosa, klorpirifos-metila, dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), etiona, malationa (vsota malationa in malaoksona, izražena kot malation), metalaksila in metalaksila-M (metalaksil, vključno z drugimi zmesmi sestavnih izomerov, vključno z metalaksilom-M (vsota izomerov)), metamidofosa, metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), monokrotofosa, profenofosa, protiofosa, kvinalfosa, triadimefona in triadimenola (vsota triadimefona in triadimenola), triazofosa, dikrotofosa, EPN, triforina.
- (17) Referenčne metode: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 ali ISO 5522:1981.
- (18) Zlasti ostanki: metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), oksamila, karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), klofentezina, diafentiurona, dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), formetanata (vsota formetanata in njegovih soli, izražena kot formetanat hidroklorid), malationa (vsota malationa in malaoksona, izražena kot malation), procimidona, tetradifona, tiofanat-metila.
- (19) Zlasti ostanki: azoksistrobina, boskalida, klorpirifosa, ditiokarbamatov (ditiokarbamati, izraženi kot CS₂, vključno z manebom, mankozebom, metiramom, propinebom, tiramom in ziramom), endosulfana (vsota alfa- in beta-izomerov ter endosulfan-sulfata, izražena kot endosulfan), kresoksim-metila, lambda-cihalotrina, metalaksila in metalaksila-M (metalaksil, vključno z drugimi zmesmi sestavnih izomerov, vključno z metalaksilom-M (vsota izomerov)), metoksifenozida, metrafenona, miklobutanila, penkonazola, piraklostrobina, pirimetanila, triadimefona in triadimenola (vsota triadimefona in triadimenola), trifloksistrobina.
- (20) Zlasti ostanki: karbofurana (vsota karbofurana in 3-hidroksi-karbofurana, izražena kot karbofuran), karbendazima in benomila (vsota benomila in karbendazima, izražena kot karbendazim), klorpirifosa, ditiokarbamatov (ditiokarbamati, izraženi kot CS₂, vključno z manebom, mankozebom, metiramom, propinebom, tiramom in ziramom), profenofosa, permetrina (vsota izomerov), heksakonazola, difenokonazola, propikonazola, fipronila (vsota fipronila in metabolita sulfona (MB46136), izražena kot fipronil), propargita in flusilazol fentoata, cipermetrina (cipermetrin, vključno z drugimi zmesmi sestavnih izomerov (vsota izomerov)), metomila in tiodikarba (vsota metomila in tiodikarba, izražena kot metomil), kvinalfosa, pencikurona, metidationa, dimetoata (vsota dimetoata in ometoata, izražena kot dimetoat), fenbukonazola.“.
-

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1296/2014**z dne 4. decembra 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Izvedbene uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2 Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ ULL 347, 20.12.2013, str. 671.⁽²⁾ ULL 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 1106/2012 z dne 27. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlaniciami v zvezi s posodabljanjem nomenklature držav in ozemelj (UL L 328, 28.11.2012, str. 7). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

DIREKTIVE

IZVEDBENA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/105/EU

z dne 4. decembra 2014

o spremembi direktiv 2003/90/ES in 2003/91/ES o določitvi izvedbenih ukrepov za člen 7 Direktive Sveta 2002/53/ES oz. člen 7 Direktive Sveta 2002/55/ES glede lastnosti, ki morajo biti zajete kot minimum pri preskušanju, in minimalnih pogojev za preskušanje nekaterih sort kmetijskih rastlin in zelenjadnic

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/53/ES z dne 13. junija 2002 o skupnem katalogu sort poljščin⁽¹⁾ in zlasti člena 7(2)(a) in (b) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/55/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena zelenjadnic⁽²⁾ in zlasti člena 7(2)(a) in (b) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktivi Komisije 2003/90/ES⁽³⁾ in 2003/91/ES⁽⁴⁾ sta bili sprejeti za zagotovitev, da sorte iz nacionalnih katalogov držav članic izpolnjujejo smernice, ki jih je določil Urad skupnosti za rastlinske sorte (CPVO) glede lastnosti, ki morajo biti zajete kot minimum pri preskušanju različnih vrst, in minimalnih pogojev za preskušanje sort, če so bile takšne smernice oblikovane. Za druge sorte navedeni direktivi določata uporabo smernic Mednarodne zveze za varstvo novih sort rastlin (UPOV).
- (2) CPVO in UPOV sta od takrat oblikovala dodatne smernice in posodobila obstoječe.
- (3) Direktivi 2003/90/ES in 2003/91/ES bi zato bilo treba ustrezno spremeniti.
- (4) Ukrepi iz te direktive so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za semenski material za poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Prilogi I in II k Direktivi 2003/90/ES se nadomestita z besedilom iz dela A Priloge k tej direktivi.

Člen 2

Prilogi k Direktivi 2003/91/ES se nadomestita z besedilom iz dela B Priloge k tej direktivi.

⁽¹⁾ UL L 193, 20.7.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 193, 20.7.2002, str. 33.

⁽³⁾ Direktiva Komisije 2003/90/ES z dne 6. oktobra 2003 o določitvi podrobnih pravil za člen 7 Direktive Sveta 2002/53/ES glede lastnosti, ki morajo biti zajete kot minimum pri preskušanju, in minimalnih pogojev za preskušanje nekaterih sort kmetijskih rastlin (UL L 254, 8.10.2003, str. 7).

⁽⁴⁾ Direktiva Komisije 2003/91/ES z dne 6. oktobra 2003 o določitvi izvedbenih ukrepov za člen 7 Direktive Sveta 2002/55/ES glede lastnosti, ki morajo biti zajete kot minimum pri preizkušanju, in minimalnih pogojev za preizkušanje določenih sort zelenjadnic (UL L 254, 8.10.2003, str. 11).

Člen 3

Za preskušanja, ki se začnejo pred 1. januarjem 2016, države članice lahko uporabljajo direktivi 2003/90/ES in 2003/91/ES v različicah, ki sta se uporabljali, preden sta bili spremenjeni s to direktivo.

Člen 4

Države članice najpozneje 31. decembra 2015 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2016.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 5

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

DEL A

„PRILOGA I

Seznam vrst iz člena 1(2)(a), ki morajo biti skladne s protokoli za preskušanje CPVO

Znanstveno ime	Splošno ime	Protokol CPVO
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	tankolistna ovčja bilnica	TP 67/1 z dne 23.6.2011
<i>Festuca ovina</i> L.	ovčja bilnica	TP 67/1 z dne 23.6.2011
<i>Festuca rubra</i> L.	rdeča bilnica	TP 67/1 z dne 23.6.2011
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	raskavolistna bilnica	TP 67/1 z dne 23.6.2011
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	mnogocvetna (laška) ljuljka	TP 4/1 z dne 23.6.2011
<i>Lolium perenne</i> L.	trpežna (angleška) ljuljka	TP 4/1 z dne 23.6.2011
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	oldenburška (skrižana) ljuljka	TP 4/1 z dne 23.6.2011
<i>Pisum sativum</i> L.	krmni grah	TP 7/2 z dne 11.3.2010
<i>Brassica napus</i> L.	švedska repica	TP 36/2 z dne 16.11.2011
<i>Cannabis sativa</i> L.	konoplja	TP 276/1 z dne 28.11.2012
<i>Helianthus annuus</i> L.	sončnica	TP 81/1 z dne 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	lan/laneno seme	TP 57/2 z dne 19.3.2014
<i>Avena nuda</i> L.	mali goli oves	TP 20/1 z dne 6.11.2003
<i>Avena sativa</i> L. (vključuje <i>A. byzantina</i> K. Koch)	navadni oves in sredozemski oves	TP 20/1 z dne 6.11.2003
<i>Hordeum vulgare</i> L.	ječmen	TP 19/3 z dne 21.3.2012
<i>Oryza sativa</i> L.	riž	TP 16/2 z dne 21.3.2012
<i>Secale cereale</i> L.	rž	TP 58/1 z dne 31.10.2002
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	hibridi, ki izhajajo iz križanja vrst iz rodu <i>Triticum</i> z vrstami iz rodu <i>Secale</i>	TP 121/2 rev. 1 z dne 16.2.2011
<i>Triticum aestivum</i> L.	pšenica	TP 3/4 rev. 2 z dne 16.2.2011
<i>Triticum durum</i> Desf.	pšenica durum	TP 120/3 z dne 19.3.2014
<i>Zea mays</i> L.	koruza	TP 2/3 z dne 11.3.2010
<i>Solanum tuberosum</i> L.	krompir	TP 23/2 z dne 1.12.2005

Besedilo teh protokolov je na voljo na spletni strani CPVO (www.cpvo.europa.eu).

PRILOGA II

Seznam vrst iz člena 1(2)(b), ki morajo biti skladne s smernicami za preskušanje UPOV

Znanstveno ime	Splošno ime	Smernica UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	krmna pesa	TG/150/3 z dne 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	pasja šopulja	TG/30/6 z dne 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	orjaška šopulja	TG/30/6 z dne 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	plazeča šopulja	TG/30/6 z dne 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	lasasta šopulja	TG/30/6 z dne 12.10.1990

Znanstveno ime	Splošno ime	Smernica UPOV
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	čistilna stoklasa	TG/180/3 z dne 4.4.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	aljaška šopulja	TG/180/3 z dne 4.4.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	pasja trava	TG/31/8 z dne 17.4.2002
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	trstikasta bilnica	TG/39/8 z dne 17.4.2002
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	travniška bilnica	TG/39/8 z dne 17.4.2002
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	hibridi, ki izhajajo iz križanja vrst iz rodu <i>Festuca</i> z vrstami iz rodu <i>Lolium</i>	TG/243/1 z dne 9.4.2008
<i>Phleum nodosum</i> L.	kolenčasti mačji rep	TG/34/6 z dne 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	mačji rep	TG/34/6 z dne 7.11.1984
<i>Poa pratensis</i> L.	travniška latovka	TG/33/7 z dne 9.4.2014
<i>Lotus corniculatus</i> L.	navadna nokota	TG/193/1 z dne 9.4.2008
<i>Lupinus albus</i> L.	beli volčji bob	TG/66/4 z dne 31.3.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	ozkolistni volčji bob	TG/66/4 z dne 31.3.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	rumeni volčji bob	TG/66/4 z dne 31.3.2004
<i>Medicago sativa</i> L.	lucerna	TG/6/5 z dne 6.4.2005
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	pisana meteljka	TG/6/5 z dne 6.4.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	črna detelja	TG/5/7 z dne 4.4.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	bela (plazeča) detelja	TG/38/7 z dne 9.4.2003
<i>Vicia faba</i> L.	krmni bob	TG/8/6 z dne 17.4.2002
<i>Vicia sativa</i> L.	navadna grašica	TG/32/7 z dne 20.3.2013
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	podzemna koleraba	TG/89/6 rev. z dne 4.4.2001 + 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	oljna redkev	TG/178/3 z dne 4.4.2001
<i>Arachis hypogaea</i> L.	zemeljski orešček/arašid	TG/93/4 z dne 9.4.2014
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	oljna repica	TG/185/3 z dne 17.4.2002
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	žafranika (barvilni rumenik)	TG/134/3 z dne 12.10.1990
<i>Gossypium</i> spp.	bombaž	TG/88/6 z dne 4.4.2001
<i>Papaver somniferum</i> L.	mak	TG/166/4 z dne 9.4.2014
<i>Sinapis alba</i> L.	bela gorjušica	TG/179/3 z dne 4.4.2001
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	soja	TG/80/6 z dne 1.4.1998
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	sirek	TG/122/3 z dne 6.10.1989

Besedilo teh smernic je na voljo na spletni strani UPOV (www.upov.int).“

DEL B

„PRILOGA I

Seznam vrst iz člena 1(2)(a), ki morajo biti skladne s protokoli za preskušanje CPVO

Znanstveno ime	Splošno ime	Protokol CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (skupina čebul)	čebula	TP 46/2 z dne 1.4.2009
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum group)	šalotka	TP 46/2 z dne 1.4.2009
<i>Allium fistulosum</i> L.	zimski luk	TP 161/1 z dne 11.3.2010

Znanstveno ime	Splošno ime	Protokol CPVO
<i>Allium porrum</i> L.	por	TP 85/2 z dne 1.4.2009
<i>Allium sativum</i> L.	česen	TP 162/1 z dne 25.3.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	drobnjak	TP 198/1 z dne 1.4.2009
<i>Apium graveolens</i> L.	belušna zelena	TP 82/1 z dne 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	gomoljna zelena	TP 74/1 z dne 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	špargelj	TP 130/2 z dne 16.2.2011
<i>Beta vulgaris</i> L.	rdeča pesa, vključno s cheltenhamsko peso	TP 60/1 z dne 1.4.2009
<i>Brassica oleracea</i> L.	kodrolistni ohrovt	TP 90/1 z dne 16.2.2011
<i>Brassica oleracea</i> L.	cvetača	TP 45/2 z dne 11.3.2010
<i>Brassica oleracea</i> L.	brokoli ali kalabrijski brokoli	TP 151/2 z dne 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	brstični ohrovt	TP 54/2 z dne 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	kolerabica	TP 65/1 z dne 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	ohrovt, belo zelje in rdeče zelje	TP 48/3 z dne 16.2.2011
<i>Brassica rapa</i> L.	kitajski kapus	TP 105/1 z dne 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	čili ali poper	TP 76/2 z dne 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	kodrolistna endivija in endivija eskariol	TP 118/3 z dne 19.3.2014
<i>Cichorium intybus</i> L.	industrijska cikorija	TP 172/2 z dne 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	korenasti radič	TP 173/1 z dne 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	lubenica	TP 142/2 z dne 19.3.2014
<i>Cucumis melo</i> L.	melona	TP 104/2 z dne 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	kumara in kumarice za vlaganje	TP 61/2 z dne 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	vrtna buča ali bučka	TP 119/1 z dne 19.3.2014
<i>Cynara cardunculus</i> L.	artičoka in kardij	TP 184/2 z dne 27. 2. 2013
<i>Daucus carota</i> L.	korenje in krmno korenje	TP 49/3 z dne 13.3.2008
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	komarček	TP 183/1 z dne 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	solata	TP 13/5 z dne 16.2.2011
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	paradižnik	TP 44/4 rev. z dne 27.2.2013
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	peteršilj	TP 136/1 z dne 21.3.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	turški (laški) fižol	TP 9/1 z dne 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	navadni fižol in visoki fižol	TP 12/4 z dne 27.2.2013
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	oglatozrnati grah, okroglozrnati grah in sladkorni grah	TP 7/2 z dne 11. 3. 2010
<i>Raphanus sativus</i> L.	redkvica, vrtna redkev	TP 64/2 z dne 27.2.2013
<i>Solanum melongena</i> L.	jajčevcevec	TP 117/1 z dne 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	špinača	TP 55/5 z dne 27.2.2013
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	navadni motovilec	TP 75/2 z dne 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	bob	TP Broadbean/1 z dne 25.3.2004

Znanstveno ime	Splošno ime	Protokol CPVO
<i>Zea mays</i> L. (partim)	sladka koruza in pokovka	TP 2/3 z dne 11.3.2010
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	paradižnikove podlage	TP 294/1 z dne 19.3.2014

Besedilo teh protokolov je na voljo na spletni strani CPVO (www.cpvo.europa.eu).

PRILOGA II

Seznam vrst iz člena 1(2)(b), ki morajo biti skladne s smernicami za preskušanje UPOV

Znanstveno ime	Splošno ime	Smernica UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	mangold	TG/106/4 z dne 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	strniščna repa	TG/37/10 z dne 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	listnati ali glavhati radič	TG/154/3 z dne 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	navadna buča	TG/155/4 rev. z dne 28.3.2007 + 1.4.2009
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	rabarbara	TG/62/6 z dne 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	črni koren (navadni gadnjak)	TG/116/4 z dne 24.3.2010

Besedilo teh smernic je na voljo na spletni strani UPOV (www.upov.int).“

SKLEPI

SKLEP SVETA

z dne 1. decembra 2014

o stališču, ki ga zavzame Evropska unija na osmem zasedanju Konference pogodbenic glede predloga za spremembo Priloge I h Konvenciji o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč

(2014/871/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je pogodbenica Konvencije o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč, podpisane 17. marca 1992 v Helsinkih ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).
- (2) Priloga I h Konvenciji vsebuje skupine in imena posameznih nevarnih snovi z namenom opredelitve nevarnih dejavnosti.
- (3) V skladu s členom 26(4) Konvencije začnejo vse spremembe Priloge I h Konvenciji za tiste pogodbenice Konvencije, ki niso izrazile nasprotovanja, veljati dvanajst mesecev po tem, ko izvršilni sekretar obvesti pogodbenice o sprejetju sprememb z devetdesetinsko večino pogodbenic, ki so prisotne in glasujejo, na zasedanju Konference pogodbenic, pod pogojem, da najmanj šestnajst pogodbenic ne izrazi nasprotovanja.
- (4) Besedilo predloga za spremembo Priloge I h Konvenciji je bilo dogovorjeno znotraj delovne skupine za razvoj Konvencije, potrjeno s strani Urada Konvencije in bo predlagano za sprejetje na osmem zasedanju Konference pogodbenic, ki bo od 3. do 5. decembra 2014 v Ženevi.
- (5) Sprememba Priloge I h Konvenciji bi navedeno prilogo popolnoma uskladila s Prilogo I k Direktivi 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (6) Spremembo Priloge I h Konvenciji bi bilo zato treba odobriti.
- (7) Unija je ob sklenitvi Konvencije izrazila pridržke glede uporabe Konvencije, ki naj ne bi bila v skladu z notranjimi pravili Skupnosti. Ti pridržki so temeljili na neskladjih med Prilogo I h Konvenciji in veljavno zakonodajo Unije. Teh neskladij po spremembi Priloge I h Konvenciji ne bo več. Zato bi bilo treba zadevne pridržke umakniti, ko bo začela veljati sprememba Priloge I h Konvenciji –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zavzame na osmem zasedanju Konference pogodbenic Konvencije o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč, je vsebinsko podpreti predlagano spremembo Priloge I h Konvenciji, vključno s popravkom Konvencije, ki sta priložena temu sklepu.

⁽¹⁾ UL L 326, 3.12.1998, str. 5.

⁽²⁾ Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L 197, 24.7.2012, str. 1).

Člen 2

Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščno(-e), da v imenu Unije umakne(-jo) preostale pridrške, izražene na podlagi Sklepa Sveta 98/685/ES ⁽¹⁾, pod pogojem, da začne veljati sprememba Priloge I h Konvenciji iz člena 1 tega sklepa v skladu s členom 26(4) Konvencije.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 1. decembra 2014

Za Svet
Predsednica
B. LORENZIN

⁽¹⁾ Sklep Sveta 98/685/ES z dne 23. marca 1998 o sklenitvi Konvencije o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč (UL L 326, 3.12.1998, str. 1).

OSNUTEK SPREMEMBE PRILOGE I H KONVENCIJI,

ki ga je predložila delovna skupina za razvoj Konvencije

Konferenca pogodbenic je,

ob priznavanju potrebe po posodobitvi skupin snovi in zmesi ter navedenih snovi in njihovih mejnih količin, kot so navedene v Prilogi I h Konvenciji o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč, za namen uvedbe meril iz globalno usklajenega sistema Združenih narodov za razvrščanje in označevanje kemikalij (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) ter ohranjanja skladnosti z ustrežno zakonodajo Evropske unije,

ob upoštevanju svojega sklepa, da opravi pregled nevarnih snovi in njihovih količin, kakor so navedene v Prilogi I, in svojega sklepa 2004/4 o ustanovitvi delovne skupine za razvoj Konvencije,

ob priznavanju predloga za spremembo Priloge I, ki ga je pripravila delovna skupina na podlagi natančnega pregleda, spremenila Prilogo I h Konvenciji o nevarnih snoveh z namenom opredelitve nevarnih dejavnosti, z nadomestitvijo besedila z besedilom iz priloge k temu sklepu.

—

PRILOGA

NEVARNE SNOVI ZARADI OPREDELITEV NEVARNIH DEJAVNOSTI ⁽¹⁾

Če spada snov ali zmes, ki je navedena v delu II, tudi v eno ali več skupin iz dela I, se uporabi mejna količina, navedena v delu II.

Za opredelitev nevarnih dejavnosti pogodbenice upoštevajo dejanske ali pričakovane nevarne lastnosti in/ali količine vseh prisotnih nevarnih snovi ali nevarnih snovi, za katere je smiselno predvidevati, da lahko nastanejo med izgubo nadzora nad dejavnostjo, vključno s skladiščenjem, med nevarno dejavnostjo.

Del I

Skupine snovi in zmesi, ki niso posebej navedene v delu II

Kategorija v skladu z globalno usklajenim sistemom Združenih narodov za razvrščanje in označevanje kemikalij (GHS)	Mejna količina (v tonah)
1. Akutna strupenost, kategorija 1, vsi načini izpostavljenosti ⁽²⁾	20
2. Akutna strupenost: kategorija 2, vsi načini izpostavljenosti ⁽³⁾ kategorija 3, način izpostavljenosti z vdihavanjem ⁽⁴⁾	200
3. Specifična strupenost za posamezne organe (STOT) – enkratna izpostavljenost (SE) STOT, kategorija 1 ⁽⁵⁾	200
4. Eksplozivi – nestabilni eksplozivi ali eksplozivi, pri katerih snov, zmes ali izdelek spada v razdelek 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ali 1.6 poglavja 2.1.2 meril GHS, ali snovi ali zmesi z eksplozivnimi lastnostmi v skladu s testno serijo 2 dela I Priporočil Združenih narodov o prevozu nevarnega blaga: Priročnik testov in meril (Priročnik testov in meril), ki ne spadajo v razrede nevarnosti „Organski peroksidi“ ali „Samoreaktivne snovi in zmesi“ ^{(6), (7)}	50
5. Eksplozivi, pri katerih snov, zmes ali izdelek spada v razdelek 1.4 poglavja 2.1.2 GHS ^{(7), (8)}	200
6. Vnetljivi plini, kategorija 1 ali 2 ⁽⁹⁾	50
7. Aerosoli ⁽¹⁰⁾ kategorije 1 ali 2, ki vsebujejo vnetljive pline kategorije 1 ali 2 ali vnetljive tekočine kategorije 1	500 (neto)
8. Aerosoli kategorije 1 ali 2, ki ne vsebujejo vnetljivih plinov kategorije 1 ali 2 niti vnetljivih tekočin kategorije 1 ⁽¹¹⁾	50 000 (neto)
9. Oksidativni plini, kategorija 1 ⁽¹²⁾	200
10. Vnetljive tekočine: vnetljive tekočine kategorije 1 ali vnetljive tekočine kategorije 2 ali 3, hranjene pri temperaturi nad njihovim vreliščem ⁽¹³⁾ , ali druge tekočine s plameniščem ≤ 60 °C, hranjene pri temperaturi nad njihovim vreliščem ⁽¹⁴⁾	50
11. Vnetljive tekočine: vnetljive tekočine kategorije 2 ali 3, pri katerih lahko posebni delovni pogoji, na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost industrijske nesreče ⁽¹⁵⁾ , ali druge tekočine s plameniščem ≤ 60 °C, pri katerih lahko posebni delovni pogoji, na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost industrijske nesreče	200
12. Vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, ki niso zajete v kategorijah 10 in 11 ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Samoreaktivne snovi in zmesi ter organski peroksidi: samoreaktivne snovi in zmesi vrste A ali B ali organski peroksidi vrste A ali B ⁽¹⁷⁾	50

Kategorija v skladu z globalno usklajenim sistemom Združenih narodov za razvrščanje in označevanje kemikalij (GHS)	Mejna količina (v tonah)
14. Samoreaktivne snovi in zmesi ter organski peroksidi: samoreaktivne snovi in zmesi vrste C, D, E ali F ali organski peroksidi vrste C, D, E, ali F ⁽¹⁸⁾	200
15. Piroforne tekočine in trdne snovi kategorije 1	200
16. Oksidativne tekočine in trdne snovi kategorije 1, 2 ali 3	200
17. Nevarno za vodno okolje v kategoriji akutno 1 ali kronično 1 ⁽¹⁹⁾	200
18. Nevarno za vodno okolje v kategorij kronično 2 ⁽²⁰⁾	500
19. Snovi in zmesi, ki burno reagirajo z vodo, npr. acetil klorid, titanov tetraklorid	500
20. Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija 1 ⁽²¹⁾	500
21. Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo strupen plin (snovi in zmesi, ki v stiku z vodo ali vlažnim zrakom tvorijo pline, razvrščene kot akutno strupene kategorij 1, 2 ali 3, kot je na primer aluminijev fosfid, fosforjev pentasulfid)	200

Del II

Navedene snovi

Snov	Mejna količina (v tonah)
1a. Amonijev nitrat ⁽²²⁾	10 000
1b. Amonijev nitrat ⁽²³⁾	5 000
1c. Amonijev nitrat ⁽²⁴⁾	2 500
1d. Amonijev nitrat ⁽²⁵⁾	50
2a. Kalijev nitrat ⁽²⁶⁾	10 000
2b. Kalijev nitrat ⁽²⁷⁾	5 000
3. Arzenov pentaoksid, arzenova (V) kislina in/ali soli	2
4. Arzenov trioksid, arzenova (III) kislina in/ali soli	0,1
5. Brom	100
6. Klor	25
7. Nikljeve spojine v obliki prahu, ki se lahko vdihava: nikljev monoksid, nikljev dioksid, nikljev sulfid, trinikljev disulfid, dinikljev trioksid	1
8. Etilenimin	20
9. Fluor	20
10. Formaldehid (koncentracija ≥ 90 %)	50
11. Vodik	50
12. Vodikov klorid (utekočinjen plin)	250
13. Svinčevi alkili	50
14. Utekočinjeni vnetljivi plini kategorije 1 ali 2 (vključno z utekočinjenim naftnim plinom) in zemeljski plin ⁽²⁸⁾	200
15. Acetilen	50
16. Etilen oksid	50
17. Propilen oksid	50
18. Metanol	5 000
19. 4,4'-metilen bis (2-kloroanilin) in/ali soli, v obliki praška	0,01

Snov	Mejna količina (v tonah)
20. Metil izocianat	0,15
21. Kisik	2 000
22. Toluen diizocianat (2,4-toluen diizocianat in 2,6-toluen diizocianat)	100
23. Karbonil diklorid (fosgen)	0,75
24. Arzin (arzenov trihidrid)	1
25. Fosfin (fosforjev trihidrid)	1
26. Žveplov diklorid	1
27. Žveplov trioksid	75
28. Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini (vključno s tetraklorodibenzodioksinom (TCDD)), izračunano na ekvivalent TCDD ⁽²⁹⁾	0,001
29. Naslednje rakotvorne snovi ali zmesi, ki vsebujejo te rakotvorne snovi, v koncentracijah nad 5 mas. %: 4-aminobifenil in/ali njegove soli, benzotriklorid, benzidin in/ali soli, bis(klorometil) eter, klorometil metil eter, 1,2-dibromoetan, dietil sulfat, dimetil sulfat, dimetil karbamoil klorid, 1,2-dibromo-3-kloropropan, 1,2-dimetilhidrazin, dimetilnitrozamin, heksametilfosforjev triamid, hidrazin, 2-naftilamin in/ali soli, 4-nitrobifenil in 1,3 propan sulton	2
30. Naftni derivati in alternativna goriva: (a) bencini in primarni bencini; (b) kerozini (vključno z reaktivnimi letalskimi gorivi); (c) plinska olja (vključno z dizelskim gorivom, kurilnimi olji za ogrevanje gospodinjstev in mešanicami plinskih olj); (d) težka kurilna olja; (e) alternativna goriva za enake namene in s podobnimi lastnostmi glede vnetljivosti in nevarnosti za okolje kot proizvodi iz točk (a) do (d)	25 000
31. Brezvodni amonijak	200
32. Borov trifluorid	20
33. Vodikov sulfid	20
34. Piperidin	200
35. Bis(2-dimetilaminoetil) (metil)amin	200
36. 3-(2-etilheksiloksi)propilamin	200
37. Zmesi natrijevega hipoklorita, ki so razvrščene v kategorijo 1 akutne nevarnosti za vodno okolje [H400], vsebujejo < 5 % aktivnega klora in niso razvrščene v nobeno drugo kategorijo nevarnosti v delu 1 Priloge I ⁽³⁰⁾ .	500
38. Propilamin ⁽³¹⁾	2 000
39. Terc-butyl akrilat ⁽³¹⁾	500
40. 2-metil-3-butennitril ⁽³¹⁾	2 000
41. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazin-2-tion (dazomet) ⁽³¹⁾	200
42. Metil akrilat ⁽³¹⁾	2 000
43. Metilpiridin ⁽³¹⁾	2 000
44. Bromo-3-kloropropan ⁽³¹⁾	2 000

Opombe:

- ⁽¹⁾ Merila v skladu z globalno usklajenim sistemom (GHS) Združenih narodov za razvrščanje in označevanje kemikalij (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Pogodbenice bi morale ta merila uporabiti pri razvrščanju snovi ali zmesi za namene iz dela I te priloge, razen če so bila v okviru nacionalne zakonodaje sprejeta druga pravno zavezujoča merila. Zmesi se obravnavajo enako kot čiste snovi, če ostanejo v mejnih vrednostih koncentracije, določenih glede na njihove lastnosti v skladu z GHS, razen če je posebej navedena njihova sestava v odstotkih ali drug opis.

- (2) V skladu z merili iz poglavja 3.1.2 in 3.1.3 GHS.
- (3) V skladu z merili iz poglavja 3.1.2 in 3.1.3 GHS.
- (4) Nevarne snovi, ki spadajo v kategorijo 3 akutne strupenosti pri zaužitju, spadajo pod vnos 2, akutna strupenost, če jih ni mogoče razvrstiti kot akutno strupene pri vdihavanju niti kot akutno strupene v stiku s kožo, na primer zaradi pomanjkanja prepričljivih podatkov o strupenosti pri vdihavanju in v stiku s kožo.
- (5) Snovi, ki imajo pri ljudeh precejšen strupeni učinek ali se lahko zanje na podlagi dokazov iz študij na poskusnih živalih predvideva, da imajo pri ljudeh po enkratni izpostavljenosti precejšen strupeni učinek. Nadaljnja navodila so podana na sliki 3.8.1 in v tabeli 3.8.1 dela 3 GHS.
- (6) Testiranje eksplozivnih lastnosti snovi in zmesi je potrebno le, če se s postopkom preverjanja v skladu z Dodatkom 6 dela 3 k Priročniku testov in meril snov ali zmes opredeli kot snov ali zmes z morebitnimi eksplozivnimi lastnostmi.
- (7) Razred nevarnosti „eksplozivi“ vključuje eksplozivne izdelke. Če je količina eksplozivne snovi ali zmesi, vsebovane v izdelku, znana, se v tej konvenciji uporabi navedena količina. Če količina eksplozivne snovi ali zmesi, vsebovane v izdelku, ni znana, se v tej konvenciji celoten izdelek obravnava kot eksploziven.
- (8) Če so eksplozivi iz razdelka 1.4 nepakirani ali prepakirani, se razvrstijo pod vnos 4 (Eksplozivi), razen če se izkaže, da nevarnost še vedno ustreza razdelku 1.4 v skladu z GHS.
- (9) V skladu z merili iz poglavja 2.2.2 GHS.
- (10) Aerosoli se razvrstijo glede na merila iz poglavja 2.3 GHS in [...] Priročnik testov in meril, del III, oddelek 31.
- (11) V primeru takšne razvrstitve je treba navesti, da aerosolni razpršilnik ne vsebuje vnetljivega plina kategorije 1 ali 2 niti vnetljive tekočine kategorije 1.
- (12) V skladu z merili iz poglavja 2.4.2 GHS.
- (13) V skladu z merili iz poglavja 2.4.2 GHS.
- (14) Tekočine s plameniščem, višjim od 35 °C, se lahko obravnavajo kot nevnetljive tekočine za nekatere regulativne namene (npr. za prevoz), če so bili pri preskusu trajne gorljivosti L.2 iz dela III oddelka 32 Priročnika testov in meril dobljeni negativni rezultati. Vendar to ne velja pod pogoji z višjimi vrednostmi, kot je visoka temperatura ali tlak, zato se takšne tekočine vključijo v to razvrstitev.
- (15) V skladu z merili iz poglavja 2.4.2 GHS.
- (16) V skladu z merili iz poglavja 2.4.2 GHS.
- (17) V skladu z merili iz poglavja 2.8.2 in 2.15.2.2 GHS.
- (18) V skladu z merili iz poglavja 2.8.2 in 2.15.2.2 GHS.
- (19) V skladu z merili iz poglavja 4.1.2 GHS.
- (20) V skladu z merili iz poglavja 4.1.2 GHS.
- (21) V skladu z merili iz poglavja 2.12.2 GHS.
- (22) Amonijev nitrat (10 000): gnojila, pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje.
- To velja za mešana/sestavljena gnojila na osnovi amonijevega nitrata (mešana/sestavljena gnojila, ki vsebujejo amonijev nitrat s fosfatom in/ali pepeliko), pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje v skladu s preskusom v koritu (glej Priročnik za teste in merila, del III, pododdelek 38.2), ter v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata:
- (a) med 15,75 mas. % in 24,5 mas. % (15,75 mas. % in 24,5 mas. % dušika, ki izvira iz amonijevega dušika, ustreza deležu 45 % oziroma 70 % amonijevega nitrata) in ki bodisi vsebujejo največ 0,4 % popolnoma izgorljivih/organskih snovi bodisi prestopajo ustrezen test eksplozivnosti (npr. test s 4-palčno svinčeno cevjo);
- (b) 15,75 mas. % ali manj in brez omejevanja vsebnosti gorljivih snovi.
- (23) Amonijev nitrat (5 000): v povezavi z gnojili.
- To velja za enostavna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in za mešana/sestavljena gnojila na osnovi amonijevega nitrata, v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata:
- (a) več kot 24,5 mas. %, razen zmesi enostavnih gnojil na osnovi amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevim karbonatom s čistočo najmanj 90 %;
- (b) več kot 15,75 mas. % za zmesi amonijevega nitrata in amonijevega sulfata;
- (c) več kot 28 mas. % (28 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza deležu 80 % amonijevega nitrata) za mešanice enostavnih gnojil na osnovi amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevim karbonatom čistoče najmanj 90 %, ki prestopajo ustrezen preskus eksplozivnosti (npr. preskus s 4-palčno svinčeno cevjo).
- (24) Amonijev nitrat (2 500): tehnični.
- Ta količina se uporablja za:
- (a) amonijev nitrat in zmesi amonijevega nitrata, v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata:
- (i) med 24,5 mas. % in 28 mas. % ter ki vsebujejo največ 0,4 % gorljivih snovi;
- (ii) več kot 28 mas. % in ki vsebujejo največ 0,2 % gorljivih snovi;
- (b) vodne raztopine amonijevega nitrata, v katerih je koncentracija amonijevega nitrata več kot 80 mas. %.

- (25) Amonijev nitrat (50): v povezavi s snovmi, ki ne dosegajo tehnoloških specifikacij, in gnojili, ki ne prestanejo testa eksplozivnosti (npr. test s 4-palčno svinčeno cevjo).
Ta količina se uporablja za:
- (a) snovi, zavržene v proizvodnem postopku, ter za amonijev nitrat in zmesi iz amonijevega nitrata, enostavna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in mešana/sestavljena gnojila na osnovi amonijevega nitrata iz opomb 23 in 24, ki jih končni uporabnik vrne ali jih je vrnil proizvajalcu, včasno skladišče ali obrat za predelavo, in sicer zaradi ponovne predelave, recikliranja ali obdelave zaradi varne uporabe, ker ne izpolnjujejo več specifikacij iz opomb 23 in 24;
- (b) gnojila iz opombe 22(a) in opombe 23, ki ne prestanejo ustreznega testa eksplozivnosti (npr. test s 4-palčno svinčeno cevjo).
- (26) Kalijev nitrat (10 000): sestavljena gnojila (v obliki kroglic/granul) na osnovi kalijevega nitrata, ki imajo enake lastnosti kot čisti kalijev nitrat.
- (27) Kalijev nitrat (5 000): sestavljena gnojila (kristalinična oblika) na osnovi kalijevega nitrata, ki imajo enake nevarne lastnosti kot čisti kalijev nitrat.
- (28) Izboljšani bioplin: za namene izvajanja Konvencije se lahko izboljšani bioplin razvrsti pod vnos 14 dela 2 Priloge I, če je bil predelan v skladu z veljavnimi standardi za čisti in izboljšani bioplin, ki je enako kakovosten kot zemeljski plin, tudi glede vsebnosti metana, in vsebuje največ 1 % kisika.
- (29) Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini.
Količine poliklorodibenzofuranov in poliklorodibenzodioksinov se izračunajo z naslednjimi faktorji toksične ekvivalentnosti Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) za dioksine in dioksinu podobne spojine (TEF) pri ljudeh in sesalcih, kakor so bili v letu 2005 ponovno ocenjeni:

Faktorji toksične ekvivalence SZO, 2005

Dioksini	TEF	Furani	TEF
2,3,7,8-TCDF	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Kratice: Hx = heksa, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Referenca: Martin Van den Berg in drugi, The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, Toxicological Sciences, letnik 93, št. 2 (oktober 2006), str. 223–241 (2006).

- (30) Če zmes brez natrijevega hipoklorita ne bi bila razvrščena v kategorijo 1 akutne nevarnosti za vodno okolje.
- (31) V primerih, kadar ta nevarna snov spada v kategorijo 10, vnetljive tekočine, ali 11, vnetljive tekočine, se v tej konvenciji uporabljajo najmanjše predpisane količine.

Popravek

1. Priloga, del I, vnos 8

Besedilo: „Aerosoli“ se glasi: „Aerosoli⁽¹⁰⁾“.

2. Priloga, del I, vnos 11, zadnja vrstica

Besedilo: „nevarnost industrijske nesreče“ se glasi: „nevarnost industrijske nesreče⁽¹⁴⁾“.

3. Priloga, del II, vnos 43

Besedilo: „Metilpiridin⁽³¹⁾“ se glasi: „3Metilpiridin⁽³¹⁾“.

4. Priloga, opombe 13, 15 in 16

Besedilo: „poglavja 2.4.2“ se glasi: „poglavja 2.6.2“.

SKLEP SVETA 2014/872/SZVP**z dne 4. decembra 2014****o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini, in Sklepa 2014/659/SZVP o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 29 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 31. julija 2014 sprejel Sklep 2014/512/SZVP ⁽¹⁾.
- (2) Svet je 8. septembra 2014 sprejel Sklep 2014/659/SZVP ⁽²⁾ s katerim je uvedel dodatne omejevalne ukrepe.
- (3) Svet meni, da je treba nekatere določbe pojasniti.
- (4) Za izvajanje določenih ukrepov je potrebno nadaljnje ukrepanje Unije –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sklep 2014/512/SZVP se spremeni:

1. člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedano je neposredno ali posredno vzpostavljanje ali sodelovanje v kakršni koli ureditvi za dajanje novih posojil ali kreditov, katerih zapadlost presega 30 dni, kateri koli pravni osebi, subjektu ali organu iz odstavka 1 ali 2 po 12. septembru 2014, razen posojil ali kreditov, ki imajo poseben in dokumentiran namen zagotavljati financiranje za neposredne in posredne uvoze ali izvoze blaga in nefinančnih storitev med Unijo in Rusijo ter katero koli drugo tretjo državo, ki niso prepovedani, ali posojil, ki imajo poseben in dokumentiran namen zagotavljati nujna sredstva za doseganje meril solventnosti in likvidnosti za pravne osebe s sedežem v Uniji, ki so v več kot 50-odstotni lasti subjekta, navedenega v Prilogi I.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Prepoved iz odstavka 3 se ne uporablja za črpanje ali izplačila, ki se izvajajo v skladu s pogodbo, sklenjeno pred 12. septembrom 2014, če:

(a) so bili vsi pogoji takega črpanja in izplačil:

- (i) dogovorjeni pred 12. septembrom 2014 in
- (ii) na ta dan ali po njem niso bili spremenjeni ter

(b) je bil pred 12. septembrom 2014 določen pogodbeni datum zapadlosti za povračila v celoti za vsa razpoložljiva sredstva ter za prenehanje pogodbenih zavez, pravic in obveznosti.

Pogoji za črpanje in izplačila iz tega odstavka vključujejo določbe v zvezi z obdobjem povračila sredstev za vsako črpanje ali izplačilo, uporabljeno obrestno mero ali metodo izračuna obrestne mere in najvišji znesek.“;

2. v členu 2 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Prepovedi iz odstavkov 1, 2 in 3 ne posegajo v izvrševanje pogodb, sklenjenih pred 1. avgustom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takšnih pogodb, in ne posegajo v zagotavljanje rezervnih delov in storitev, potrebnih za vzdrževanje in zagotavljanje varnosti obstoječih zmogljivosti v okviru Unije.“;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2014/512/SZVP z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L 229, 31.7.2014, str. 13).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2014/659/SZVP z dne 8. septembra 2014 o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L 271, 12.9.2014, str. 54).

3. v členu 3 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedi iz odstavkov 1 in 2 ne posegajo v izvrševanje pogodb, sklenjenih pred 1. avgustom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takšnih pogodb.“;

4. v členu 3a se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedi iz odstavkov 1 in 2 ne posegajo v izvrševanje pogodb, sklenjenih pred 12. septembrom 2014, ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takšnih pogodb, in ne posegajo v zagotavljanje pomoči, ki je potrebna za vzdrževanje in zagotavljanje varnosti obstoječih zmogljivosti v okviru EU.“;

5. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

1. Pristojni organ države članice izvoznice mora predhodno odobriti neposredno ali posredno prodajo, dobavo, prenos ali izvoz določene opreme, primerne za naslednje kategorije projektov iskanja in pridobivanja v Rusiji, tudi v njeni izključni ekonomski coni in epikontinentalnem pasu, s strani državljanov držav članic ali z ozemlja držav članic ali z uporabo plovil ali zrakoplovov pod pristojnostjo držav članic:

- (a) iskanje in pridobivanje nafte v vodi na globinah več kot 150 metrov;
- (b) iskanje in pridobivanje nafte na odprtem morju severno od polarnega kroga;
- (c) projekti, ki imajo potencial, da bi se nafto pridobivalo iz virov, ki se nahajajo v formacijah skrilavca, s hidrauličnim lomljenjem; ne uporablja se za iskanje in pridobivanje preko formacij skrilavca z namenom določitve rezervoarjev, ki se ne nahajajo v slojih skrilavca in črpanja iz teh rezervoarjev.

Unija sprejme potrebne ukrepe za določitev ustreznih predmetov, ki jih zajema ta odstavek.

2. Zagotavljanje:

- (a) tehnične pomoči ali drugih storitev, povezanih z opremo iz odstavka 1;
- (b) financiranja ali finančne pomoči za vsako prodajo, dobavo, prenos ali izvoz opreme iz odstavka 1 ali za zagotavljanje s tem povezane tehnične pomoči ali usposabljanja

mora prav tako predhodno odobriti pristojni organ države članice izvoznice.

3. Pristojni organi držav članic ne odobrijo nobene prodaje, dobave, prenosa ali izvoza opreme ali zagotavljanja storitev iz odstavkov 1 in 2, če ugotovijo, da se bo zadevna prodaja, dobava, prenos ali izvoz ali zagotavljanje zadevnih storitev uporabilo za eno od kategorij iskanja in pridobivanja nafte iz odstavka 1.

4. Odstavek 3 ne posega v izvrševanje pogodb, sklenjenih pred 1. avgusta 2014 ali pomožnih pogodb, potrebnih za izvrševanje takšnih pogodb.

5. Dovoljenje se lahko izda tudi, če je prodaja, dobava, prenos ali izvoz blaga ali zagotavljanje storitev iz odstavkov 1 in 2 potrebno za nujno preprečitev ali ublažitev dogodka, ki bi lahko imel resen in obsežen vpliv na človekovo zdravje in varnost ali na okolje. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih se lahko prodaja, dobava, prenos ali izvoz ali zagotavljanje storitev iz odstavkov 1 in 2 opravi brez predhodnega dovoljenja, če izvoznik v petih delovnih dneh od prodaje, dobave, prenosa ali izvoza o tem obvesti pristojni organ, pri čemer podrobno ustrezno pojasni prodajo, dobavo, prenos ali izvoz brez predhodnega dovoljenja.“

6. v členu 4a se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Prepovedano je neposredno ali posredno zagotavljanje spremnih storitev, ki so potrebne za naslednje kategorije projektov iskanja in pridobivanja v Rusiji, tudi v njeni izključni ekonomski coni in epikontinentalnem pasu, s strani državljanov držav članic ali z ozemlja držav članic ali z uporabo plovil ali zrakoplovov pod pristojnostjo držav članic:

- (a) iskanje in pridobivanje nafte v vodah na globinah več kot 150 metrov;
- (b) iskanje in pridobivanje nafte na odprtem morju severno od polarnega kroga;
- (c) projekti, ki imajo potencial, da bi se nafto pridobivalo iz virov, ki se nahajajo v formacijah skrilavca, s hidrauličnim lomljenjem; ne uporablja se za iskanje in pridobivanje preko formacij skrilavca z namenom določitve rezervoarjev, ki se ne nahajajo v slojih skrilavca in črpanja iz teh rezervoarjev.“

Člen 2

Uvodna izjava 5 Sklepa 2014/659/SZVP se nadomesti z naslednjim:

- „(5) V zvezi s tem je ustrezno prepoved v zvezi z določenimi finančnimi instrumenti razširiti. V zvezi z ruskimi finančnimi institucijami v državni lasti, določenimi ruskimi subjekti v obrambnem sektorju in določenimi ruskimi subjekti, katerih glavna dejavnost je prodaja ali prevoz nafte, bi bilo treba uvesti dodatne omejitve pri dostopu do kapitalskega trga. Te prepovedi ne zadevajo finančnih storitev, ki niso navedene v členu 1.“

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Svet
Predsednik
S. GOZI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE**z dne 3. decembra 2014****o razveljavitvi Odločbe 2002/249/ES o nekaterih zaščitnih ukrepih v zvezi z nekaterimi ribiškimi proizvodi in proizvodi iz ribogojstva, namenjenimi za prehrano ljudi in uvoženimi iz Mjanmara***(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 9057)***(Besedilo velja za EGP)**

(2014/873/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽¹⁾, ter zlasti člena 53(1) Uredbe,ob upoštevanju Direktive Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav ⁽²⁾, in zlasti člena 22(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije 2002/249/ES ⁽³⁾ določa nekatere zaščitne ukrepe v zvezi z nekaterimi ribiškimi proizvodi in proizvodi iz ribogojstva, namenjenimi za prehrano ljudi in uvoženimi iz Mjanmara, in določa teste, ki jih morajo opraviti države članice za kozice.
- (2) Odločba 2002/249/ES določa, da se glede na jamstva pristojnih organov Mjanmara in rezultate testov, ki jih opravi države članice, opravi revizija navedene odločbe.
- (3) Uvoz proizvodov iz ribogojstva iz Mjanmara v EU ni dovoljen.
- (4) Vse uporabe kloramfenikola in nitrofurantoinov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva so v Mjanmaru z državno direktivo 6/2011 prepovedane od 16. novembra 2011.
- (5) Pristojni organi Mjanmara so od začetka veljavnosti prepovedi opravili teste spremljanja ribiških proizvodov, ki so bili negativni na prisotnost kloramfenikola in nitrofurantoinov.
- (6) Od junija 2009 ni noben test, ki so ga za kozice, uvožene iz Mjanmara, opravile države članice, kot je navedeno v členu 2 Odločbe 2002/249/ES, imel nezadovoljivega rezultata. Zato ni več potrebno opravljati testov vsake pošiljke, zlasti za ugotavljanje prisotnosti kloramfenikola.
- (7) Odločbo 2002/249/ES bi bilo zato treba ustrezno razveljaviti.
- (8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Odločba 2002/249/ES se razveljavi.

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.⁽²⁾ UL L 24, 30.1.1998, str. 9.⁽³⁾ Odločba Komisije 2002/249/ES z dne 27. marca 2002 o nekaterih zaščitnih ukrepih v zvezi z nekaterimi ribiškimi proizvodi in proizvodi iz ribogojstva, namenjenih za prehrano ljudi in uvoženih iz Mjanmarja (UL L 84, 28.3.2002, str. 73).

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 3. decembra 2014

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE**z dne 3. decembra 2014****o spremembi Odločbe 2008/866/ES o nujnih ukrepih za začasno prekinitev uvoza iz Peruja nekaterih živih školjk za prehrano ljudi glede obdobja njene uporabe***(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 9113)***(Besedilo velja za EGP)**

(2014/874/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽¹⁾, ter zlasti člena 53(1)(b)(i) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 178/2002 določa splošna načela, ki na ravni Unije in nacionalni ravni urejajo živila in krmo na splošno ter zlasti varnost živil in krme. Določa tudi nujne ukrepe, kadar obstajajo dokazi, da živila ali krma, uvožena iz tretje države, zelo verjetno pomenijo resno tveganje za zdravje ljudi in živali ali za okolje, in kadar takega tveganja ni mogoče zadovoljivo obvladati z ukrepi, ki jih sprejmejo zadevne države članice.
- (2) Odločba Komisije 2008/866/ES ⁽²⁾ je bila sprejeta po izbruhu hepatitisa A pri ljudeh, povezanega z uživanjem školjk, uvoženih iz Peruja, ki so bile okužene z virusom hepatitisa A (HAV). Navedena odločba je prvotno veljala do 31. marca 2009, vendar je bilo to obdobje uporabe nazadnje podaljšano do 30. novembra 2014 z Izvedbenim sklepom Komisije 2013/636/EU ⁽³⁾.
- (3) Peruijski pristojni organ je bil zaprosen, da zagotovi zadovoljiva jamstva za zagotovitev, da so bile pomanjkljivosti, ugotovljene v zvezi s sistemom spremljanja za odkrivanje virusa pri živih školjkah, odpravljene. Zlasti bi morali biti predstavljeni rezultati programa spremljanja za školjke Donaks (*Donax* spp.). Kljub dejstvu, da so školjke Donaks (*Donax* spp.) povzročile izbruh hepatitisa A pri ljudeh, rezultati programa spremljanja te vrste do zdaj še niso bili predloženi Komisiji. Zato Komisija ne more skleniti, da nadzorni sistem in načrt spremljanja, ki se trenutno izvajata v Peruju za nekatere školjke, lahko zagotovita jamstva, ki se zahtevajo na podlagi zakonodaje Unije. Zato bi bilo treba ohraniti nujne ukrepe.
- (4) Konec obdobja uporabe Odločbe 2008/866/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (5) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

V členu 5 Odločbe 2008/866/ES se datum „30. novembra 2014“ nadomesti z datumom „30. novembra 2015“.

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.⁽²⁾ Odločba Komisije 2008/866/ES z dne 12. novembra 2008 o nujnih ukrepih za začasno prekinitev uvoza iz Peruja nekaterih živih školjk za prehrano ljudi (UL L 307, 18.11.2008, str. 9).⁽³⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2013/636/EU z dne 31. oktobra 2013 o spremembi Odločbe 2008/866/ES o nujnih ukrepih za začasno prekinitev uvoza iz Peruja nekaterih živih školjk za prehrano ljudi glede obdobja uporabe (UL L 293, 5.11.2013, str. 42).

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 3. decembra 2014

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE**z dne 4. decembra 2014**

o objavi sklicevanj na standard EN 15649-2:2009+A2:2013 za plavajoče pripomočke za prosti čas, ki se uporabljajo na vodi in v njej, in standard EN 957-6:2010+A1:2014 za nepremično opremo za vadbo v Uradnem listu Evropske unije v skladu z Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

(2014/875/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov ⁽¹⁾ in zlasti prvega pododstavka člena 4(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 3(1) Direktive 2001/95/ES določa, da so proizvajalci dolžni dati na trg le varne proizvode.
- (2) V skladu z drugim pododstavkom člena 3(2) Direktive 2001/95/ES se domneva, da je proizvod varen, kar zadeva nevarnost in vrste nevarnosti, zajete v ustreznih nacionalnih standardih, kadar je v skladu z neobvezujočimi nacionalnimi standardi, ki prevzemajo evropske, na katere se v skladu s členom 4(2) navedene direktive sklicuje Komisija v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (3) V skladu s členom 4(1) Direktive 2001/95/ES evropske organizacije za standardizacijo pripravijo evropske standarde na podlagi pooblastil, ki jih pripravi Komisija.
- (4) V skladu s členom 4(2) Direktive 2001/95/ES Komisija objavi sklicevanja na take standarde.
- (5) Komisija je 21. aprila 2005 sprejela Odločbo 2005/323/ES ⁽²⁾ o varnostnih zahtevah, ki jim morajo ustrezati evropski standardi za plavajoče predmete za prosti čas, ki se uporabljajo na ali v vodi.
- (6) Komisija je 6. septembra 2005 evropskim organizacijam za standardizacijo izdala pooblastilo M/372 za pripravo evropskih standardov, ki obravnavajo glavne nevarnosti, povezane s plavajočimi pripomočki za prosti čas, ki se uporabljajo na vodi in v njej, in sicer utopitev in skorajšnji utopitev ter druge nevarnosti v zvezi z zasnovo proizvoda, vključno z odnašanjem, izgubo opore, padcem z velike višine, zagozditvijo ali zapletanjem nad ali pod vodno gladino, nenadno izgubo vzgona, prevrnitvijo in temperaturnim šokom, pa tudi nevarnosti zaradi same narave njihove uporabe, kot sta trčenje in udarec, ter nevarnosti zaradi vetrov, tokov in plimovanja.
- (7) Evropski odbor za standardizacijo je sprejel skupino evropskih standardov (EN 15649, deli 1–7) za plavajoče pripomočke za prosti čas v odziv na pooblastilo Komisije. Komisija je 18. julija 2013 sprejela Izvedbeni sklep št. 2013/390/EU ⁽³⁾, v katerem je navedeno, da evropski standardi EN 15649, deli 1–7 za plavajoče pripomočke za prosti čas izpolnjujejo splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/ES za nevarnosti, ki jih pokrivajo, in objavila sklicevanja nanje v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.
- (8) Od tedaj je Evropski odbor za standardizacijo pregledal evropski standard EN 15649-2:2009+A2:2013 za plavajoče pripomočke za prosti čas, ki se uporabljajo na vodi in v njej.

⁽¹⁾ UL L 11, 15.1.2002, str. 4.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2005/323/ES z dne 21. aprila 2005 o varnostnih zahtevah, ki jim morajo ustrezati evropski standardi za plavajoče predmete za prosti čas, ki se uporabljajo na ali v vodi, v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/95/ES (UL L 104, 23.4.2005, str. 39).

⁽³⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2013/390/EU z dne 18. julija 2013 o skladnosti evropskih standardov skupine EN 15649 (deli 1–7) za plavajoče pripomočke za prosti čas, ki se uporabljajo na vodi in v njej, s splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter objava sklicevanja na navedene standarde v *Uradnem listu Evropske unije* (UL L 196, 19.7.2013, str. 22).

- (9) Evropski standard EN 15649-2:2009+A2:2013 izpolnjuje pooblastilo M/372 in je skladen s splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/ES. Sklicevanje nanj bi bilo zato treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (10) Komisija je 27. julija 2011 sprejela Sklep 2011/476/EU ⁽¹⁾ o varnostnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati evropski standardi za nepremično opremo za vadbo.
- (11) Komisija je 5. septembra 2012 evropskim organizacijam za standardizacijo izdala pooblastilo M/506 za pripravo evropskih standardov za nepremično opremo za vadbo. Ti standardi naj bi upoštevali načelo, da se z zasnovo opreme in varovalnimi ukrepi pod normalnimi, razumnimi in predvidljivimi pogoji uporabe čim bolj zmanjšajo tveganja poškodb ali ogrožanje zdravja in varnosti.
- (12) Evropski odbor za standardizacijo je sprejel evropske standarde EN 957, deli 2 in 4–10, in evropski standard EN ISO 20957, del 1. Ti spadajo v področje uporabe pooblastila Komisije.
- (13) Komisija je 13. junija 2014 sprejela Izvedbeni sklep 2014/357/EU ⁽²⁾, v katerem je navedeno, da evropski standardi EN 957, deli 2 in 4–10, in evropski standard EN ISO 20957, del 1, za nepremično opremo za vadbo izpolnjujejo splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/EC za nevarnosti, ki jih pokrivajo, in objavila sklicevanja nanje v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.
- (14) Od tedaj je Evropski odbor za standardizacijo pregledal evropski standard EN 957-6:2010+A1:2014 za nepremično opremo za vadbo.
- (15) Evropski standard EN 957-6:2010+A1:2014 izpolnjuje pooblastilo M/506 in je skladen s splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/ES. Sklicevanje nanj bi bilo zato treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (16) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega z Direktivo 2001/95/ES –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

V seriji C *Uradnega lista Evropske unije* se objavijo sklicevanja na naslednje standarde:

- (a) EN 15649-2:2009+A2:2013 „Plavajoči pripomočki za prosti čas, ki se uporabljajo na vodi ali v njej – del 2: Informacije za potrošnika“;
- (b) EN 957-6:2010+A1:2014 „Nepremična oprema za vadbo – del 6: Tekoče preproge, dodatne posebne varnostne zahteve in preskusne metode“.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 4. decembra 2014

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2011/476/ES z dne 27. julija 2011 o varnostnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati evropski standardi za nepremično opremo za vadbo v skladu z Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 196, 28.7.2011, str. 16).

⁽²⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/357/EU z dne 13. junija 2014 o skladnosti evropskih standardov skupine EN 957 (deli 2 in 4–10) in EN ISO 20957 (del 1) za nepremično opremo za vadbo in desetih evropskih standardov za gimnastično opremo s splošno varnostno zahtevo iz Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter objava sklicevanja na navedene standarde v *Uradnem listu Evropske unije* (UL L 175, 14.6.2014, str. 40).

POPRAVKI**Popravek Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe**

(Uradni list Evropske unije L 187 z dne 26. junija 2014)

Stran 57, člen 41, odstavek 6, prvi stavek:

besedilo „Upravičeni stroški so dodatni stroški naložbe, ki so potrebni za spodbujanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov.“

se glasi „Upravičeni stroški so dodatni stroški naložbe, ki so potrebni za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL